

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRICOLĂ • Anul VII • Nr. 28 (353) • Joi 6 noiembrie 1969 • 16 pagini — 1 leu

Îndeplinirea întocmai a obligațiilor asumate prin contractele încheiate cu statul este una din îndatoririle de cea mai mare însemnătate a țărănimii cooperatiste, înțelegând înalta semnificație cetățenească a acestei obligații, numeroase cooperative nu numai că și-au onorat în întregime contractele ci, în urma reevaluării posibilităților și resurselor de care dispun, au hotărât să-și mărească aportul la constituirea fondului central al statului. În fotografie: aspect de la baza de recepție Brăila, unul din județele în care cooperativele agricole au hotărât să suplimenteze contractele cu importante cantități de produse agricole.

Foto: AGERPRES

În pagina a III-a:

- Imperativul zilei
- O cerință actuală:
**MECANIZATORII
SĂ-ȘI INTENSIFICE
ACTIVITATEA ÎN
CÎMP**
- Griul a fost semănat
**FERTILIZAREA CUL-
TURII POATE
CONTINUA?**

În ansamblul măsurilor de dezvoltare a agriculturii stabilite de Congresul al X-lea al partidului, sarcini de seamă revin sectorului hortiviticol care, prin gama largă și foarte variată a produselor sale — legume, fructe, struguri și vin — aduce o însemnată contribuție la aprovizionarea populației.

În viitorul cincinal, legumicultura, pomicultura și viticultura trebuie să-și îmbogățească la maximum sortimentul, astfel încât producția de legume, cartofi, fructe și struguri la unitatea de suprafață și pe locuitor să ajungă la nivelul înregistrat de țările cele mai avansate; totodată, calitatea produselor trebuie continuu îmbunătățită pentru a se asigura populației și exportului produse proaspete și ieftine pe o perioadă cât mai lungă de timp, atât în cursul sezonului de vegetație cât și în afara lui. Pe această linie se prevede ca, până în anul 1975, producția de legume să ajungă la 4—4,1 milioane de tone, față de 2,4 milioane de tone cât s-a realizat în anul din urmă. În pomicultură și viticultură se preconizează acțiuni care să asigure, o dată cu extinderea suprafețelor, creșterea rapidă a productivității plantațiilor, obținerea de producții superioare și la prețuri de cost cât mai reduse.

Caracterul de înaltă intensivitate a acestor culturi reclamă în primul rînd continuarea și intensificarea într-un ritm mai accelerat a acțiunii de concentrare și specializare a producției hortiviticele. Într-un număr de 20 de județe, cu pondere mai mare în cultura legumelor, se va trece încă din toamna acestui an la profilarea producției de legume în cooperativele agricole, în vederea asigurării integrale a fondului de stat. Se vor alege unitățile care dispun de cele mai bune condiții în ceea ce

Obiective de primă însemnătate în dezvoltarea hortiviticulturii

Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN

adjunct al ministrului
agriculturii și silviculturii

privește terenul, posibilitatea irigării întregii suprafețe de legume, a asigurării forței de muncă și a materialelor.

Cooperativele agricole ce se vor profila pe cultivarea legumelor vor fi sprijinite să-și asigure întreaga bază materială necesară, ca: răsadnițe, înmulțitoare, sere-înmulțitor, solarii, instalații de irigat etc., să dezvolte producția de legume timpurii protejate pe 25—30 la sută din suprafață, pentru export și fondul pieței. În același timp, pentru a se putea crea condiții optime de mecanizare a lucrărilor, se vor restrînge în fiecare unitate numărul de culturi la strictul necesar.

Începînd cu trimestrul IV a. c. și în cursul anului 1970, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii vor fi dotate cu cite un tractor legumicol și setul de mașini necesare, pentru fiecare 50 ha de legume, urmînd ca în viitorii ani gradul de dotare cu tractoare și

mașini moderne să crească și mai mult.

Va trebui organizată pe baze noi producerea răsadurilor. Procedeu clasic de răsadnițe pe pat cald, la actualele dimensiuni și sarcini ale sectorului legumicol din marile unități de producție, a devenit o frînă în calea obținerii unor recolte mari, de calitate. Va trebui ca, în cel mai scurt timp, să se organizeze în fiecare bazin legumicol unități specializate în producerea răsadurilor de legume și, în special, pentru culturile extratimpurii în solarii și timpurii în cîmp, iar în unitățile mari legumicole să se organizeze producerea de răsaduri în sere-înmulțitor.

Valoarea seminței hotărâște în bună măsură mărimea producției la unitatea de suprafață și nivelul ei calitativ. Conform indicației date de către secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, Institutul central de cercetări agricole a elaborat recent un

proiect de plan privind producerea de semințe, plan ce va fi dezbătut, îmbunătățit și transpus în viață începînd cu primăvara anului viitor.

Organizarea științifică a producției legumicole se va baza în viitorii ani pe aplicarea în măsură din ce în ce mai mare a erbicidelor, a unor cantități sporite de îngrășăminte chimice la unitatea de suprafață.

Și în sectorul vitipomicol se va pune accentul pe concentrarea producției de fructe și struguri, în bazine naturale, creîndu-se în cadrul acestora unități specializate, rentabile.

Întocmai ca în cazul proiectării și construirii de obiective industriale, plantațiile de vii și pomi de tip comercial destinate asigurării consumului intern, industriei și exportului, trebuie înființate numai pe bază de studii și proiecte unitare, care să se încadreze în organizarea de ansamblu a podgoriei sau bazinului respectiv, să aibă parametrii de producție dinainte stabiliți, atât sub raport cantitativ cât și calitativ. Nu trebuie uitat că numai cheltuielile de înființare a plantației reprezintă, în funcție de mărimea ei, o investiție de 5—6 milioane de lei la fiecare 100 de hectare; la dimensiunile unei unități de 500—700 ha de vie, această valoare atinge 25—42 milioane de lei, la care se mai adaugă cea a construcțiilor necesare procesului de producție.

Un alt criteriu ce trebuie avut în vedere la înființarea noilor plantații este adoptarea celor mai moderne soluții, practicate la nivel mondial. Pentru a se reduce la minimum nevoile de brațe de muncă este necesar ca plantațiile să fie înființate după tipul celor moderne, cu distanțe mărite între rânduri și cu forme de conducere și sus-

(Continuare în pag. a 5-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agricolă editat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

SUMAR

Nr. 28 (353)
Joi, 6 noiembrie 1969

- O unitate de cercetare complexă: **CENTRUL EXPERIMENTAL BERTEȘTI; RESTANȚE ȘI RESTANTIERI ÎN APROVIZIONAREA ȘANȚIERELOR DE IRIGAȚII** (pag. 4)
- Preocupări majore la I.A.S. Urlați-Prahova: **ECONOMII DE TIMP, DE MUNCĂ ȘI MATERIALE** (pag. 5)
- În zootehnia teleormăneană: **IARNĂ CU BUCLUC SAU ANOTIMP PRODUCTIV?** (pag. 6)
- Verigi de bază în acțiunea de ameliorare a animalelor: **PROCESUL DE REPRODUCȚIE ȘI CREȘTEREA PRĂSILEI; AGENDĂ VETERINARĂ** (pag. 7)
- **SPECIALISTUL — FACTOR ACTIV ÎN SFERA PRODUCȚIEI AGRICOLE** (pag. 8—9)
- Puncte de vedere: **EXPLOATAREA PUIEȚILOR DE RĂȘINOASE ÎN CONCORDANȚĂ CU CONSERVAREA ȘI REGENERAREA PĂDURILOR** (pag. 10)
- **PENTRU ÎNCHEIEREA CU SUCCES A PLANULUI ANUAL DE PRODUCȚIE: Breviar juridic: DREPTURILE ANGAJAȚILOR TRANSFERAȚI ÎN INTERESUL SERVICIULUI** (pag. 11)
- **CALEIDOSCOP** (pag. 14)
- **ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ — MERIDIANA** (pag. 15)
- **AGRICULTURA PE GLOB** (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian **ALBULESCU** (secretar general de redacție); prof. dr. dc. Gh. **BAIA**; dr. ing. Octavian **CĂRARE**; ing. Vasile **CIAUSU** (redactor șef); prof. dr. dc. David **DAVIDESCU** membru corespondent al Academiei; ing. Sonia **DIRADURIAN**; ing. Trittă **FANITA**; ing. Eugen **GRIGORESCU**; ing. Nicolae **MANTZ**; dr. ina. Teodor **MARIAN**; ing. Tiberiu **MUREȘAN**; ing. Lucian **ROȘCA**; prof. dr. dc. Irimie **STAIU** membru corespondent al Academiei; dr. ing. Gh. **STANCIU**; Ion **SERBAN**; ing. Constantin **TANASE**; ing. Ion **TESU**; ing. Ion **TOMA**; prof. dr. Sergiu **VREJBA**.

*

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile postale, prin factorii postali și difuzorii procentuali

Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Știința” București, Oficiul postal nr. 45, str. 13 Decembrie nr. 26 telefon 141516

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”

40 000

CONVENȚIE ROMÂNÓ-UNGARÁ

Luni seara a avut loc la Budapesta semnarea unei convenții româno-ungare privind reglementarea problemelor hidrotehnice referitoare la apele ce formează frontiera sau sînt întretiate de frontieră, precum și alte înțelegeri în domeniul irigației și gospodăririi apelor. Din partea română, convențiile și înțelegerile au fost semnate de Barbu Popescu, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, iar din partea ungară de către Imre Degen, președintele Oficiului Național al Apelor, și de către dr. Gergely Istvan, locțiitor al ministrului agriculturii și industriei alimentare.

CONSFAȚUIREA PE ȚARÁ A SILVICULTORILOR

Între 30 octombrie și 1 noiembrie a.c. s-au desfășurat la Baia Mare lucrările consfătuirii pe țară a silvicultorilor, la care au luat parte reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Silviculturii, specialiști ai inspectoratelor silvice din țară, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, oameni de știință, cercetători și alți invitați.

În cadrul consfătuirii au fost dezbătute pe larg principalele probleme ce privesc acest important sector economic. Atît în referatele prezentate, cit și în discuțiile purtate pe marginea lor, un accent deosebit s-a pus pe măsurile cerute de conservarea, apărarea și dezvoltarea, în continuare, a fondului forestier. În cadrul acestor măsuri, un loc important îl ocupă cele legate de extinderea în cultură a rășinoaselor. Numeroși participanți la discuții au subliniat necesitatea asigurării unei tehnici cit mai ridicate la lucrările de conducere a arboretului, începînd de la aplicarea tratamentelor și pînă la efectuarea rîriturilor. Printre alte probleme dezbătute în consfătuirea de la Baia Mare se numără și intensificarea acțiunilor privind gospodărirea mai bună a vinatului și valorificarea superioară a produselor accesorii ale pădurilor. Totodată, a fost reliefat rolul din ce în ce mai însemnat pe care trebuie să-l joace specialiștii silvice în gospodărirea rațională a fondului forestier.

A LUAT FIINȚA STATIONEA EXPERIMENTALA POMICOLA BAIA MARE

De curînd, la punctul „Dura Mare” a luat ființă Stațiunea experimentală pomicolă Baia Mare. Disponind de o suprafață totală de 181 ha, din care pe 125 hectare se află plantații tinere de pomi, stațiunea va fi în măsură să răspundă problemelor ridicate de dezvoltarea pomiculturii în această zonă a țării.

Cu această nouă unitate, numărul stațiunilor experimentale din rețeaua Institutului central de cercetări agricole se ridică la 35.

Plin sezon de recoltare a tomatelor, la searele intercooperatiste București. În fotografie: aspect de la stația de sortare.

STABILIREA PREȚURILOR DE LIVRARE A BOABELOR DE SOIA

Recent, Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România a adoptat o hotărîre prin care se stabilesc prețurile și condițiile de calitate la livrarea boabelor de soia. Conform Hotărîrii organizațiile agricole de stat care livrează boabe de soia întreprinderilor pentru valorificarea cerealelor, de sub îndrumarea și controlul Ministerului Agriculturii și Silviculturii primesc, ca preț de bază, 2900 lei pe tonă de soia. Condiția de livrare: franco locul de producție.

Întreprinderile pentru valorificarea cerealelor primesc (total preț cu ridicata) 3080 lei/tonă, în cazul în care livrează soia-boabe combinate și întreprinderilor industriei alimentare, de sub îndrumarea și controlul Ministerului Industriei Alimentare, și 3905 lei/tonă, cînd livrează altor beneficiari. Condiția de livrare: franco vagon stația de destinație.

Aceste prețuri corespund următoarelor condiții de calitate: 2 la sută umiditate și 11 la sută corpuri străine. În toate cazurile, pentru fiecare procent în minus de corpuri străine și umiditate, prețul se majorază cu 1 la sută, iar pentru fiecare procent în plus de corpuri străine și umiditate, prețul se va micșura cu 1 la sută.

BATOZE DE GRIU ADAPTATE LA TREIERATUL TRIFOIULUI

Un colectiv de mecanici de la I.M.A. Rupea, județul Brașov, în frunte cu șeful

de atelier Mihai Kaspar, a reușit să adapteze mai multe batoze de păioase, în vederea efectuării treierii trifoiului. Folosite în diferite cooperative agricole, batozele adaptate au dat rezultate excelente.

OFICII DE FOND FUNCJAR

De curînd, în toate județele au luat ființă oficii de fond funciar, gospodărirea apelor și îmbunătățiri funciare (OFFGAIIF) unități de proiectare și execuție aparținînd de Departamentul îmbunătățirilor funciare și gospodării apelor. Sarcinile principale ale acestor oficii sînt: introducerea cadastrului funciar și organizarea teritoriului la toate cooperativele agricole și în I.A.S.-uri, aplicarea lucrărilor de combatere a eroziunii solului pe terenuri arabile, pășuni și fînețe, amenajarea noilor plantații viticole și pomicole, extinderea irigațiilor, executarea indiguirilor și desecărilor.

PENTRU CUNOASTEREA TRACTORULUI DESTINAT LEGUMICULTURII

La I.M.A. Drăgănești-Vlașca a fost organizată, de curînd, o instruire a inginerilor horticoli din cooperativele agricole și a inginerilor mecanici din întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii din județul Teleorman cu privire la cunoașterea temeinică a tractorului pentru legumicultură. De subliniat că I.M.A.-urile din acest județ au fost dotate recent cu 110 astfel de tractoare și cu mașinile necesare ce pot executa întreaga gamă de lucrări în grădini de legume, începînd cu pregătirea răsadului și pînă la recoltarea produselor. Fiecare participant la instruire a fost obligat să lucreze efectiv cu noile mașini.

TRACTORIȘTI ...DESCALIFIȚAȚI

În țara noastră muncesc azi mij de tractoriști care au îndrăgit această meserie, lucrînd în I.A.S. și stațiuni experimentale sau ajutîndu-i — în cadrul secțiilor I.M.A.-urilor — pe frații și părinții lor din cooperativele agricole să obțină recolte bogate. Dar sînt și alții care s-au... descalificat, practicînd, după ce au terminat școala de mecanizatori, fel de fel de meserii care nu solicită vreo pregătire specială. Astfel, tractoriștii Toma Ștefan și Gheorghe Anghelina de la secția nr. 14 Bogați, a I.M.A. Mărăcineni, județul Argeș, lucrează în prezent ca muncitori manuali pe șantierul hidrocentralei de la Lotru. Alt tractorist, Ioan Nițulescu, s-a angajat ca vinzător la loz în plic, în orașul Pitești. El a încercat să-i convingă a-și urma... „exemplul” și pe alți mecanizatori de la secția a 17-a Șerbănești dar în zadar... În sfîrșit, unii tractoriști, ca Ion Botescu, Ștefan Moșteanu, Marin Udrea, frații Emilian și Traian Chiriță au rămas... acasă, după absolvirea școlii de tractoriști.

Nu e prea tîrziu nici acum, cînd în I.M.A.-uri se simte atîta nevoie de cadre, ca cei vizați să se întoarcă la locurile de activitate, pentru care au cheltuit în anii de școală multă muncă proprie dar și... banii statului.

CARE-I DIAGNOSTICUL ?

Un corespondent al revistei noastre de la C.A.P. Genuneni (Folești), județul Vîlcea, ne scrie că inginerul acestei unități, Dumitru Maziloiu, care era cîutut cu treburi urgente peste tot locul, a fost găsit dormind în camera oficială la ora prînzului, în vreme ce colaboratorii zoreau lucrările în cîmp. Mirarea oamenilor a pornit, în primul rînd, de la faptul că inginerul nu se obosise în ziua respectivă, întrucît sosise cu autobuzul la C.A.P. pe la orle... 9.

Unii, mai familiarizați cu problemele medicinei, știind că pentru tîmăduirea unor boli se practică su succes somnoterapia, își dăduseră cu părerea că poate și Dumitru Maziloiu o fi bolnav. Dacă lucrurile stau într-adevăr așa, rămîne ca Direcția agricolă județeană să pună diagnosticul respectiv și dacă se constată că e vorba de „chiulită” să recomande și tratamentul corespunzător..

MICROINTERVIU

NOUȚĂȚI ÎN AGRICULTURA JUDEȚULUI VRANCEA

— Am întîlnit cîteva comune din județ — la Gologanul, Măicînești, Nănești, Ciușlea — comisii alcătuite de Direcția agricolă a județului Vrancea cu scopul de a întocmi o serie de studii. Despre ce e vorba ?

— De întocmirea unor planuri de producție corespunzătoare, într-adevăr, posibilităților locale, ne răspunde tov. ing. Vasile **MĂLUTAN**, directorul Direcției agricole a județului Vrancea. Urmărim ca în scurtă vreme, pe lîngă cele 64 de cooperative agricole bune din județ, să devină rentabile și celelalte 22 mai slabe în care specialiștii noștri, împreună cu cei de la Banca agricolă, Uniunea județeană a cooperativei agricole etc. — acordă în prezent sprijinul tehnico-economic necesar.

— Alte noutăți ?

— În primul rînd urmăm concentrarea producerii materialului săditor viticol. Vom construi 4 complexe dotate cu sere pentru forța și altoit vișele la cooperativele din Timboești, Păunești, Vinători și în cadrul Asociației intercooperatiste Doaga. Începînd din anul viitor, fiecare din aceste complexe va produce cîte 4 milioane de vișe ce vor asigura necesarul plantărilor în cooperativele agricole din județ, ca și disponibilități pentru completarea golurilor.

În altă ordine de idei, vom înființa în zona Vrancei 4 centre agricole destinate îndrumării lucrărilor din 22 de comune neocooperativizate încă, urmîndu-se îndeosebi ameliorarea pășunilor, producerea de semințe valoroase, îmbunătățirea muncii în pomicultură și zootehnie. Fiecare centru va fi dotat cu terenuri pentru loturi demonstrative și va fi încadrat cu cite un inginer agronom, un medic veterinar și 2 tehnicieni.

— Există, se pare și unele inițiative interesante în zootehnie.

— Da. În scopul concentrării creșterii

animalelor, se va construi un complex de creșterea porcilor la cooperativa din Martinești (prin asocierea altor 7 cooperative) cu o capacitate de 15 000 capete și altul similar la Homocea, pentru 5 000 de capete. De asemenea, se vor ridica 5 complexe de creșterea vacilor. Fiecare complex va fi prevăzut cu fabrică de nutrețuri combinate. În sfîrșit, vom sprijini construirea unui combinat avicol la Pocsani pentru 36 000 de găini ouătoare, prin asocierea a 19 cooperative agricole.

Al. ION

Buletin agrometeorologic

În intervalul 28 octombrie — 3 noiembrie, vremea a fost frumoasă, călduroasă și fără precipitații în sudul și sud-estul țării. În restul teritoriului, unde cerul a fost mai mult noros, s-au semnalat ploi slabe, iar local și averse. Din ploile căzute (între 28 octombrie și 1 noiembrie 1969) în Banat, cea mai mare parte a Transilvaniei și local în Moldova s-au totalizat 1 la 7 mm. În celelalte zone s-a semnalat doar local burniță. Temperaturile medii înregistrate în sudul și estul țării au depășit, în general, valorile plurianuale cu 1° la 8°; în celelalte zone, regimul termic a fost apropiat de normal. În sol, la adîncimea de 5 cm, temperaturile medii din ultima zi oscilau între 5° și 8° în Transilvania și Banat și între 7° și 11° în rest.

Timpu probabil pentru intervalul 6 — 12 noiembrie: La început, vreme schimbătoare în nordul țării, apoi și în celelalte regiuni. Cerul va fi variabil, cu înmôrări mai pronunțate în Banat, Transilvania și nordul Moldovei, unde vor cădea ploi locale; în rest ploi izolate. Vîntul va sufla potrivit, predominant din sectorul vestic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între —1° și 9°, iar maximele între 8° și 18°, local fiind mai ridicate la începutul intervalului. Ceață locală dipineața.

IMPERATIVUL ZILEI:

ÎNDEPLINIREA INTEGRALĂ A CONTRACTELOR ȘI SUPLIMENTAREA LIVRĂRILOR DE PRODUSE AGRICOLE LA FONDUL CENTRAL!

În ultimele zile, în întreaga țară recoltarea culturilor de toamnă s-a intensificat. Se poate considera, practic, încheiată recoltarea cartofilor și se apropie de sfârșit strînsul producției de porumb, lucrare realizată în cooperativele agricole în proporție de 95 la sută. Suprafețe mai mari de porumb nerecoltate sînt concentrate în județele Constanța, Ialomița, Olt, Tulcea, Buzău, Cluj, Vaslui. Este necesar ca, în zilele care urmează, cooperativele agricole din aceste județe să depună eforturi susținute pentru ca lucrarea să fie încheiată în totalitate, înșelegnd prin aceasta și depunerea la fondul central. Se încheiează, însă, necorespunzător recoltarea și, mai cu seamă, transportul seclei de zahăr.

Pe măsură ce produsele sînt strînse din cîmp, marea majoritate a unităților cooperatiste continuă să-și achite obligațiile asumate prin contract și, fapt semnificativ, să suplimenteze cantitățile contractate. Asemenea forme de contribuție concretă la îmbunătățirea aprovizionării populației, la dezvoltarea întregii economii naționale se manifestă cu tot mai multă intensitate. Lista celor care înțeleg să răspundă eforturilor pe care statul nostru socialist le face pentru înzestrarea tehnică a agriculturii crește în fiecare zi. Printre ei se numără, de pildă, cooperatorii din Tîbucani, județul Neamț, cei din C.A.P. „Grivița Roșie”-Însurăței, județul Brăila, Sînpetru, județul Brașov, Traianu, județul Ialomița etc. În județul Bihor, 17 unități, au livrat peste prevederile contractuale mai bine de 500 tone de porumb. Și în județul Ilfov, producțiile bune obținute au determinat pe cooperatori să suplimenteze contractele încheiate cu statul. Ca urmare, 61 de cooperative agricole au hotărît să vîndă statului 17 300 tone de porumb peste prevederi.

Din păcate, în unele unități se manifestă și atitudini necorespunzătoare față de importanța respectării contractului încheiat cu statul. Nesocotindu-și obligațiile, le revin în acest sens, conducerile unor cooperative, cum sînt cele din Mic, Greoni, Surducu Mare, Comoriște, Răcășdia, Brebu, județul Caraș, nu se preocupă de intensificarea transportării porumbului.

Deosebite rămîneri în urmă față de obligațiile de livrare la fondul de stat de cantitățile recoltate se înregistrează la cartofi în județele Alba, Sibiu și Maramureș. Asemenea atitudini înseamnă, de fapt, lipsirea unităților respective membrilor lor de o serioasă sursă de venituri, imposibilitatea de a-și asigura pe această cale, întărirea economică.

În următoarele zile, toate acțiunile legate de recoltarea și transportul produselor agricole trebuie intensificate, astfel încît unitățile agricole să se poată achita în întregime de obligațiile ce le au pe baza contractelor încheiate și totodată, cunoscîndu-și rezervele să poată trece la suplimentarea cantităților livrate către fondul central al statului.

Aspect de la centrul de prelucrare și însilozare a cartofilor din comuna Cristian, județul Brașov, aparținînd I.L.F.-Brașov.

Foto : I. BRAGHEȘ

Pe măsura înzestrării agriculturii cu tot mai multe tractoare și mașini agricole, contribuția mecanizatorilor la realizarea producției unităților pe care le deservesc devine — firesc — din ce în ce mai substanțială. În această toamnă, mai ales, cînd în toate sectoarele agricole s-au făcut eforturi deosebite pentru ca toate lucrările să se încadreze în termenele optime rolul întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii a crescut considerabil.

Acum, o bună parte din principalele acțiuni specifice toamnei se află pe sfîrșite. Există însă anumite lucrări care reclamă în continuare prezența mecanizatorilor pe ogoare, lucrări a căror încadrare în termene bine delimitate condiționează cantitatea și calitatea viitoarelor recolte. Se află, astfel, în plină desfășurare, arăturile de toamnă. Suprafața planificată este încă departe de a fi fost realizată: procentul atins pînă la 2 noiembrie era de 56. În unele județe s-au realizat suprafețe mai mari, acțiunea apropiindu-se de sfîrșit. Este vorba de Bihor, Alba, Botoșani, Maramureș, Olt, Satu Mare, Suceava, Tulcea. În aceste județe s-au arat 70-88 la sută din suprafețele planificate. Este o dovadă că conducerile I.M.A. au urmărit îndeaproape acțiunea și, pe măsura eliberării tractoarelor de la însămințări, acestea au fost dirijate cu precădere pentru executarea arăturilor.

În restul județelor, însă, mecanizatorii mai au de arat mari suprafețe. Excelează în această privință I.M.A. din județele Ilfov, unde mai sînt de arat peste 160 000 ha (planul a fost realizat în proporție de numai 39 la sută) Teleorman, cu realizări de 42 la sută, Brăila cu 50 la sută, Neamț etc.

Ritmul lent în care se desfășoară, în general, această lucrare nu are la bază cauze obiective ci, aproape peste tot, defecțiuni de ordin tehnic sau organizatoric. În unele cazuri, lipsurile aparțin conducerilor

unităților I.M.A. și secțiilor de mecanizare. Astfel, în județele rămase în urmă, un mare număr de tractoare nu lucrează la întreaga lor capacitate, altele sînt retrase din cîmp nejustificat, pentru reparații mărunte, care durează, adeseori, perioade destul de lungi.

Alteori, greutățile sînt create de proasta organizare a activității în unitățile deservite, dar și de faptul că secțiile de mecanizare nu țin o

cetă — 99 000 — 100 000 ha. Or, în ultimele 10 zile, viteza medie zilnică realizată pe țară abia a ajuns la 29 000 — 30 000 ha, deci mai puțin de o treime din cît era posibil. Este de dorit ca, în următoarele zile, acest ritm să devină o realitate. Lucrul acesta este cu atît mai necesar cu cît prin realizarea întregului volum de arături planificate în cooperativele agricole, I.M.A. își pot realiza circa 70-75 la sută din planul trimestrial.

acțiune care nu este încă privită cu suficientă atenție este cea de executare a lucrărilor planificate în legumicultură, cu precădere în unitățile profecate în direcția producerii de legume marfă. Cu excepția mecanizatorilor din județul Brăila care au raportat executarea de lucrări de nivelare pe 945 din cele 1100 ha contractate, și a celor din județele Tulcea și Dîmbovița, în rest aproape nu se poate vorbi de realizări. În județul Ilfov s-au nivelat doar 49 ha (din 867 ha contractate) în județul Timiș — 76 ha din 1 775 ha, în Buzău doar 24 ha din 1 317 ha iar în Constanța acțiunea încă nu începuse pînă la începutul acestei săptămîni.

Un mare volum de lucrări, la executarea cărora I.M.A. își poate aduce o contribuție substanțială, îl reprezintă transporturile — de paie, de produse agricole etc. E nevoie în acest scop, ca toate mijloacele de transport existente în I.M.A. să fie folosite la maximum pentru deservirea cooperativei agricole și a altor beneficiari.

Vremea se menține încă favorabilă tuturor acțiunilor pe care mecanizatorii pot și trebuie să le execute în cîmp. Intensificarea lor este absolut necesară, ca o condiție esențială a asigurării, și pe această cale, a unor producții mari în anul viitor. Totodată trebuie să se țină seama că fiecare din lucrările amintite constituie cîm principală de îndeplinire a planului de venituri pe acest ultim trimestru al anului.

O CERINȚĂ ACTUALĂ

Mecanizatorii să — și intensifice activitatea în cîmp

suficientă legătură cu conducerile cooperativei agricole respective. Așa stau lucrurile, de pildă, într-o serie de cooperative din județul Buzău — Văcăreasca, Cîrligu Mare, Cislău, Nehoiu, Smîrdan, Tîlnești și altele din raza I.M.A.-urilor Mihăilești, Padina, Pogoanele, Smeeni etc.

Este adevărat, în unele zone ale țării, datorită lipsei de precipitații terenul se lucrează foarte greu. Dar și în asemenea cazuri există condiții ca ritmul actual de lucru la arături să poată fi intensificat. Așa cum s-a apreciat la Ministerul Agriculturii și Silviculturii, dacă se folosesc la această lucrare 70 la sută din tractoarele existente în județe, se pot ara zilnic — cu toate condițiile de se-

GRIUL A FOST SEMĂNAT. FERTILIZAREA CULTURII POATE CONTINUA ?

DA — răspund cercetătorii. Acțiunea este posibilă și — în condițiile acestui an — absolut necesară. Argumentele științifice și modalitatea de lucru sînt prezentate, în cele ce urmează, de dr. doc. Gr. COCULESCU

solament care trebuie să primească o cantitate mare de acid fosforic, îndeajuns de rapid asimilabil, încorporat o dată cu arătura de bază. Rezultate bune se obțin însă și prin aplicarea îngrășămintelor în acvertură (peste plante). Se folosesc, în acest caz, îngrășăminte complexe, pe bază de fosfați de amoniu, cum sînt cele produse de Combinatul chimic Turnu Măgurele : amofos 16 : 48 și binarul 23 : 23. Acidul fosforic din aceste îngrășăminte este solubil, accesibil plantelor într-o proporție ridicată. Sub această formă, îngrășămintele exercită un stimulent puternic asupra rădăcinilor de la suprafață și favorizează mult dezvoltarea microflorei. La Șimnic — Craiova, pe sol brun roșcat de pădure incipient podzolit, cu 200 kg/ha din îngrășămintul complex 23 : 23, dat peste plante de grîu toamna tîrziu, s-au obținut 2960 kg/ha față de numai 1860 kg/ha, în cazul culturii nefertilizate.

Față de îngrășămintele cu potasiu (element ce are rol de moderant al azotului) grîul este puțin exigent, iar solurile noastre sînt, în gneral, bine aprovizionate cu acest element. Pe solurile acide, bine calcarizate, care la analiza chimică evidențiază în hărțile agrochimice se dovedesc a avea sub 10 mg de potasiu la 100 grame de sol, poate fi aplicat, peste cultură, îngrășămintul complex 13 : 26 : 13, în cantitate de 200—300 kg/ha.

O dată asigurată o bună aprovizionare cu fosfor și potasiu nivelul recoltelor cerealelor de toamnă depinde, în primul rînd, de aprovizionarea cu azot, o mare nevoie manifestîndu-se la înfrățire. În fertilizarea cu azot trebuie, însă, să se țină seama și de ceea ce poate procura solul prin mineralizare, din rezervele sale organice. Se cere, deci, specialiștilor să se orienteze în funcție

de condițiile concrete ale anului. În această toamnă, îngrășarea moderată cu azot este absolut necesară deoarece în perioada extrem de umedă din timpul recoltării s-a lucrat în condiții necorespunzătoare, pe terenuri măturoare și a urmat apoi, în cea mai mare parte a țării, o secetă prelungită. Nu s-a putut astfel asigura regenerarea azotului din rezervele naturale ale solului. Acolo, deci, unde nu s-au dat dozele necesare sub arătură, o dată cu fosforul, azotul trebuie să se aplice peste semănătură oricît de tîrziu în cursul acestei toamne. Numai așa se va putea asigura o înfrățire puternică, condiție esențială a unei producții ridicate.

Eficiența acestei acțiuni este dovedită de un șir întreg de experiențe. La Livada, de pildă, pe un sol brun roșcat de pădure puternic podzolit, pe un teren amendat și bine aprovizionat cu fosfor, prin aplicarea, la sfîrșitul toamnei, a 200 kg/ha azotat de amoniu (N64) producția de grîu a crescut de la 1890 kg/ha (pe teren neîngrășat) la 3010 kg/ha. Pe cernoziomul ciocolatiu podzolit de la Ileana — Lehlu, creșterea medie pe ani 1960—1968, a fost de 74 la sută (de la 2 000 kg/ha, la 3 480 kg/ha).

Cu aceeași eficiență poate fi folosită ureea. La combinatul chimic de la Craiova se produce o uree perlată, ușor de păstrat și răspîndit, cu un conținut de biuret foarte scăzut (sub 0,5 la sută) și cu 20 la sută mai ieftină decît sulfatul de amoniu, element activ. Ea poate fi folosită în această toamnă peste semănăturile de grîu, în doză de 150 kg/ha.

În condițiile acestei toamne, numeroase unități agricole nu au reușit să însămințeze grîul în teren fertilizat corespunzător. Deoarece livrarea îngrășămintelor este continuă, folosirea lor judicioasă, acum, după semănatul dezvoltat, poate contribui substanțial la dezvoltarea culturii. Pentru a înțelege de ce acest lucru este posibil și eficient sînt necesare cîteva precizări.

În cazul fertilizării cu fosfor și potasiu, trebuie reținut că planta nu poate folosi decît formele asimilabile fixate în volumul de pămînt explorat de rădăcini. Se naște, deci, necesitatea ca în sol, asemenea elemente în stare asimilabilă, să se găsească în cantități mult superioare cerințelor propriu-zise ale plantei. Pentru grîu, de pildă, se consideră necesară o cantitate de 250 mg de acid fosforic asimilabil, la 1 kg de pămînt. Stratul arabil — circa 3000 tone de pămînt la hectar — trebuie să conțină 750 kg de acid fosforic, în timp ce o foarte bună cultură de grîu nu va absorbi și scoate prin recoltă decît 75 kg/ha. Solul se îmbogățește, așa dar, cu fosfor. Există astfel, o anumită concurență între plantă și sol, care se exprimă prin coeficientul de utilizare a îngrășămintelor. Apare deci necesitatea ca, în fiecare unitate, registrul de fertilizare să fie completat cu cea mai mare strictete pentru a se cunoaște, în fiecare moment istoric al fiecărei țarile din asolament. Pe baza acestor date se va putea restitui solului în cursul asolamentului, o cantitate de acid fosforic corespunzătoare, aproximativ, celei scoase prin recolte și pierderilor posibile.

Deoarece fosforul are un rol deosebit asupra înfrățirii, grîul este planta din a-

**O UNITATE
DE CERCETARE COMPLEXĂ**

Centrul experimental Bertești

Secvența 1. N-a plouat de mult. Este cald, așa cum poate fi doar vara în plină cîmpie. Ne potolim setea cu apă din fîntînă. O apă rece și gustoasă, ca a izvoarelor de munte. O bem cu un sentiment curios, căci ne aflăm la marginea satului Polizești, satul unde pînă acum cițiva ani singura sursă de apă potabilă era doar Dunărea...

Secvența 2. Am părăsit șoseaua de aproape o jumătate de oră. Sub roțile autoturismului, pămîntul tare, neted, cenușiu pînă la albicios, te face să nu simți lipsa asfaltului. În jur, totul pare mort. Doar ici colo petice roșietice de Sălcornia. Ne aflăm în mijlocul celor 6 000 hectare de sărături primare din cuprinsul incintei îndiguite Luciu-Giurgeni. Apariția în mijlocul acestui peisaj de-a dreptul lunar, a unui covor des de verdeață, pare aproape neverosimilă. Și, totuși, lanul de orez care ne întîmpină, întins pe 10 hectare, nu e fata morgana ci o vie realitate.

Cele două momente sînt, aparent, lipsite de legătură. Aparent numai, căci și fîntîna de la Polizești și lanul de orez sînt expresia finală a unei aceeași activități: de punere în valoare a întinselor sărături din această parte a țării.

Propunîndu-și să le redea producției, pedologii (un colectiv condus de acad. Gr. Obrejanu) au ajuns, în cei zece ani care au trecut de la începerea cercetărilor în cadrul centrului experimental Bertești, la rezultate de-a dreptul spectaculoase. „Oaza” de orez de la Luciu-Giurgeni este cea mai recentă realizare care poate primi acest calificativ, de loc exagerat. Rezultatele recoltării, încheiate de cîteva zile, o confirmă pe deplin: 3 500 kg de orez la hectar, în primul an de ameliorare.

Nu este vorba aici de întîmplare ci de un efect scontat aproape matematic, rezultatul aplicării unei metode de lucru ai cărei parametri au fost stabiliți, inițial, în condițiile solurilor săraturate secundar de la Bertești: amendamente, arături de permeabilizare, spălări intense și cultivarea orezului.

Garantînd rezultate finale care să justifice, din plin, economia investiției, cercetătorii — dr. ing. Al. Măianu, ing. I. Albescu și colaboratorii lor — au pus la punct o tehnică superioară și accesibilă, de recuperare a sărăturilor. Pe baza ei a început amenajarea ameliorativă a unui mare bazin orezicol care va ocupa peste 6 000 ha, pe sărăturile secundare de la Stăncuța. La Luciu vor fi necesare unele noi precizări. Încă un an de cercetare — 1970 — și rezultatele finale vor fi puse la dispo-

ziția proiectanților pentru realizarea, în 1971 a 5 000 ha de orezărie amplasată, de data aceasta, pe sărături primare, prima de acest gen din țară.

Ameliorarea sărăturilor prin intermediul miraculoasei plante care este orezul ridică însă diverse noi aspecte. Ele au impus continuarea și dezvoltarea cercetărilor în cadrul Centrului experimental Bertești, care este, în prezent, o unitate cu o tematică complexă.

Recent construit, laboratorul este dotat cu aparatură modernă, cu o casă de vegetație și — lucru nou — cu o baterie de lisimetre. Aceste bazine circulare, de beton, cu alimentare și evacuare dirijată a apei și a substanțelor nutritive permit determinarea cu maximum de exactitate a unor indici pedoameliorativi, care urmează să fie diversificați, apoi, în cîmp.

Preluînd rezultatele de laborator, cîmpul experimental, amplasat în satul Polizești, le dezvoltă și le verifică în condiții cit mai apropiate de producție. Cele 10 hectare pe care a început, prin 1950, desărăturarea solului sînt astăzi total ameliorate. S-au putut obține aci producții la ha de 5 000—6 000 kg de orez, 5 300—4 200 kg de grâu, 45 000 kg de sfeclă de zahăr, 5 000—6 000 kg de porumb, 80 000—100 000— kg de lucernă masă verde! Fîntîna de care am pomenit, adevărat punct de atracție, este o dovadă concretă a desalinizării apei freatice.

Acum s-au luat în cultură noi suprafețe, cu grade diferite de salinizare. În total, cîmpul ocupă 40 de hectare. Se întreprind aici cercetări minuțioase, se fac precizări de finețe asupra tehnicii spălărilor, asupra metodelor de fertilizare, asupra lucrărilor de exploatare a amenajării, în diferite etape de ameliorare a solului.

Deosebit de interesante, avînd un puternic caracter demonstrativ, sînt și experiențele privind tehnologia culturii orezului. Vizitatorii orezării științifice de la Polizești — și au fost mulți anul acesta — au putut urmări, de pildă, comportarea a numeroase soiuri. Căutînd să-l determine pe cel mai rezistent la salinitate, cercetătorii s-au străduit să modeleze, ei înșiși, un soi care să înfrunească, în optim, toate calitățile impuse de cultura pe sărătură. Dintre liniile create în acest scop, Bertești 20 și Bertești 11 și-au dovedit, în acest an, superioritatea.

Care este efectul monoculturii de orez, ce rotație și structură a culturilor sînt posibile și necesare în orezăriile de pe sărături, cum poate fi dezvoltată, în asemenea condiții, producția de furaje valoroase, cum poate fi îmbinată orizicultura cu piscicultura, iată alte cîteva întrebări la care experiențele centrului de la Bertești vor da răspuns în viitorul apropiat.

Rezultatele obținute își vor găsi extinderea în anii ce vîin în ferma-pilot ce se va organiza la I.A.S. Stăncuța. Aci, pe 250 ha, cercetătorii propun să se aplice un întreg complex de măsuri agropedologice la baza cărora trebuie să stea, în primul rînd, lucrările de amenajare ameliorativă și sistematizarea integrală a orezăriilor din bazin, lucrări care să asigure, printr-un drenaj intens, prevenirea și combaterea sărăturării.

Printr-un asemenea circuit al rezultatelor — laborator — cîmp experimental — fermă-pilot, și de aici pe mii de hectare — se asigură o finalizare rapidă a activității cercetătorilor, o legătură directă între munca științifică și cerințele producției.

Ing. Sonia MARCARIAN

RESTANȚE ȘI RESTANȚIERI ÎN APROVIZIONAREA ȘANTIERELOR DE IRIGAȚII

Vastul plan de extindere a irigațiilor — acțiune de mare importanță pentru modernizarea agriculturii noastre — se materializează pe zi ce trece.

În primăvara anului curent a fost dat în exploatare, în cadrul marelui complex de irigații Carasu din județul Constanța, sistemul de la Medgidia, în suprafață de circa 23 000 ha; chiar din vara aceasta apa Dunării, pompată de utilaje de mare capacitate, a început să astîmpere setea pămînturilor dobrogene. Recent, s-a încheiat amenajarea unui alt sistem, făcînd parte din același complex; este vorba de cel de la Mircea Vodă, însumînd aproape 23 000 hectare. Alte noi suprafețe sînt amenajate în alte părți ale țării.

Anul acesta, numai pentru lucrările de construcții-montaj de pe diferitele șantiere de irigații s-au investit fonduri însemnate. Cum sînt cheltuite aceste sume, cu ce eficiență?

O analiză recentă arată că, pe unele șantiere de irigații există încă rămîineri în urmă față de grafic. Lucrările de construcții-montaj, despre care am amintit, au fost efectuate, pînă la data de 31 octombrie a.c. în procent de circa 81 la sută, pe șantierele mari.

S-a subliniat de neînumărate ori că programul de îmbunătățiri funciare are o importanță națională, la îndeplinirea lui trebuînd să concure și unele unități industriale. Cea mai mare parte din ele au înțeles această necesitate, asigurînd la timp șantierele de îmbunătățiri funciare materiale și utilaje cu înalți indici calitativi. Există însă și „restanțieri” care întîrzie să-și onoreze obligațiile pe care le au față de agricultură. Unul din cei mai... consecvenți este Combinatul de materiale de construcții de la Birsești — Tg. Jiu, aparținînd Minis-

terului industriei materialelor de construcții. Combinatul amintit avea obligația să livreze anul acesta, pentru șantierele de irigații, 1100 km de conducte de azbociment.

Se cuvine să facem o comparație. În timp ce Fabrica de ciment din Medgidia, aparținînd aceluiași minister, care este dotată cu același tip de instalație de producere a tubulaturii de azbociment, a livrat produsele la timp, uneori chiar în devans, combinatul sus amintit ră-

de obligațiile contractuale. Dar și în acest domeniu există încă restanțe care nu pot fi trecute cu vederea. Astfel, nici pînă la sfîrșitul lunii octombrie, uzina de azbociment toate electropompele tip RV 120—170, destinate unor obiective de primă importanță din cadrul sistemelor Pietroiu — Ștefan cel Mare și Calafat — Băilești. Din informațiile noastre, rezultă că întîrzierea cu livrarea unor pompe se datorește și faptului că Uzina „Electropompe” din Craiova și Uzina de mașini electrice din București tărăgănează asigurarea electromotoarelor necesare; este vorba de cele de tip MSO de 1 600 Kw și MSA de 320 Kw — ale căror termene de livrare au expirat încă din lunile august și septembrie ale anului în curs.

Se știe că, în cadrul marilor sisteme de irigații care se creează, un accent deosebit se va pune pe automatizare. Nici în această privință lucrurile nu stau mai bine. Pînă la sfîrșitul lunii octombrie fuseseră asigurate șantierele de îmbunătățiri funciare doar jumătate din cele 54 de instalații de automatizare. „Restanțierul” Centrala industrială de electronică și automatizări.

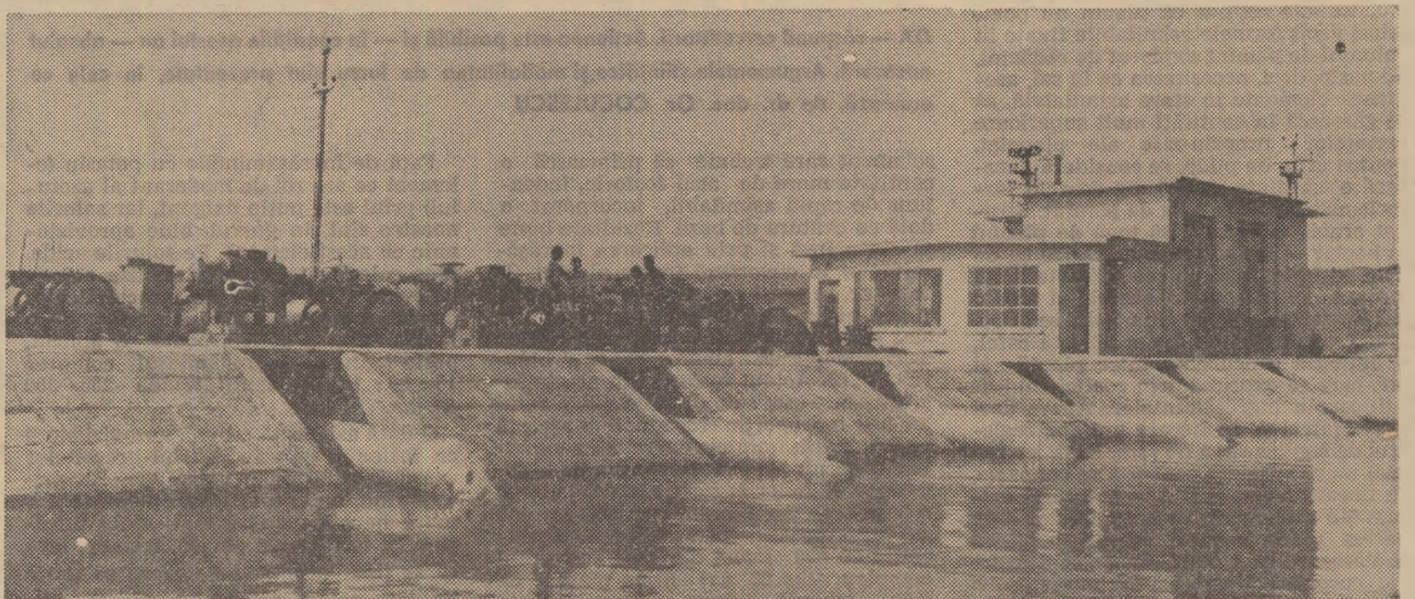
Defecțiunile în aprovizionarea ritmică a șantierelelor de irigații pot avea urmări nefavorabile asupra îndeplinirii planului de investiții, asupra efectuării unor lucrări de importanță vitală, în primul rînd a celor de construcții-montaj, necesare amenajării corespunzătoare a suprafețelor prevăzute. Specialiștii, lucrătorii de pe șantiere, își pun pe bună dreptate întrebarea: cînd își vor achita întreprinderile vizate în articolul de față toate obligațiile pe care și le-au asumat prin contract?

Ing. N. FLORIAN

Intreprinderile pentru aprovizionarea cu semințe și material săditor

Asigură în toate județele, cooperativele agricole de producție, întreprinderile agricole de stat, precum și cultivatorii, cu orice cantitate de sămînță de spanac, salată și ridichi de lună din soiuri valoroase, necesare pentru însămînțările din această toamnă.

Adresați-vă depozitelor și magazinelor de desfacere ale întreprinderilor pentru aprovizionarea cu semințe și material săditor din cadrul județelor, care sînt aprovizionate cu cantități suficiente.

Folosirea oricărei surse de apă pentru extinderea irigațiilor este un apanaj al oricărei agriculturi avansate. În comuna Buzescu, județul Teleorman, s-a creat un lac de acumulare din care, prin intermediul unei puternice stații de pompare, apa este trimisă la rădăcina plantelor pe zeci de hectare.

Rentabilizarea fiecărei întreprinderi agricole de stat depinde în principal de buna gospodărire a fondurilor de producție, de eficiența cu care se încheie fiecare acțiune întreprinsă în cadrul unității. Acordarea independenței economico-financiare fiecărei întreprinderi a constituit una din principalele măsuri menite să descătușeze inițiativa colectivelor de salariați din unități, mărindu-le totodată răspunderea pentru aplicarea măsurilor menite să ducă la rentabilizarea întreprinderilor. Crearea colectivelor de organizare științifică a producției și a muncii vin să faciliteze aplicarea măsurilor amintite.

Acolo unde aceste colective acționează cu simț de răspundere, rezultatele sînt cele mai bune. Așa, bunăoară, este cazul I.A.S. Dealul Mare, — Urlați, unitate specializată în viti-pomicultură. Aici au fost întreprinse și aplicate studii tehnico-economice care au vizat reducerea consumului de forță de muncă, iar acolo unde soluțiile adoptate au permis, înlăturarea totală a muncii manuale. Printre aceste studii se numără și cele

PREOCUPĂRI MAJORE LA I. A. S. URLAȚI-PRAHOVA

ECONOMII DE TIMP, DE MUNCĂ ȘI MATERIALE

privind reducerea unui centru de fabricare a vinului, concomitent cu întărirea celorlalte existente. Astfel, s-au obținut economii anuale de circa 13 620 de lei, care rezultă din reducerea cheltuielilor cu forța de muncă și a transportului suplimentar. Prin confecționarea unei macarale mecanice pentru descărcatul strugurilor, pe lângă economiile aduse — care reprezintă circa 4 582 lei pe fiecare campanie — s-a obținut reducerea completă a forței de muncă fizică. Un alt studiu aplicat încă din anul trecut a scurțat drumul tescovinei de la prese la remorci, prin instalarea unor benzi transportoare. Astfel, efortul fizic a fost complet înlăturat obținându-se totodată economii în valoare de 30 564 de lei în fiecare campanie de recoltat și vini-

ficație. Șirul exemplelor de acest fel ar mai putea continua încă. Ne oprim însă aici.

Concomitent cu reducerea consumului de muncă, în special al celei fizice, economiile de timp și de materiale au făcut obiectul unor importante studii tehnico-economice. Dintre acestea amintim doar câteva. Prin dublarea sirmelor de susținere pe șpalieri s-a obținut o dirijare mai rațională a lăstarilor de viță, s-a redus consumul de rafie, favorizându-se totodată circulația aerului, luminii, precum și o pătrundere mai perfectă a soluției de stropit. Aplicarea acestei teme — ne spune ing. Marian Sorohan, directorul întreprinderii — pe cele 40 de hectare ne-a adus o economie de 48 000 lei în anul 1968. Prin introducerea în producție

a unui alt studiu, ne spune în continuare interlocutorul, am organizat stații centralizate de preparare a soluției pentru stropitul viței de vie. Prin folosirea acestor stații am obținut însemnate economii de materiale și de forță de muncă. Dintr-un calcul sumar rezultă că această raționalizare a dus la scăderea prețului de cost, per tona de struguri. Procedul amintit ne va permite realizarea unor venituri suplimentare de peste 32 200 lei în fiecare campanie de recoltare.

Temele aplicate au vizat și îmbunătățirea tehnologiilor de producție. Prin folosirea unei macarale mobile la școala de viță — în noua concepție de raționalizare a spațiului de forță viță — s-a obținut o economie de circa 10 674 de lei și un beneficiu, peste plan, de 5 000 de lei. Mai mult, această macara, confecționată în unitate, a costat doar 6 755 de lei față de 115 000 lei în cazul cînd ea ar fi fost cumpărată. Dar, spiritul novator al colectivului de ingineri și tehnicieni ai I.A.S. Urlați nu se oprește aici. Ei au dat în funcțiune de curînd, un agregat de stropit-prășit în vie. Prin folosirea lui s-a mărit considerabil productivitatea muncii, se evită tasarea solului dintre rînduri, iar tractoarele sînt folosite la întreaga lor capacitate. La aceasta se mai poate adăuga și faptul că lucrările de întreținere și stropire s-au efectuat în timpul optim. Eficiența economică a folosirii acestui agregat se concretizează în

economii ce depășesc cu mult suma de 80 000 de lei.

Acestea sînt cîteva exemple care sugerează destul de elocvent dorința întregului colectiv din unitate de a valorifica într-un mod superior resursele existente în scopul rentabilizării întreprinderii.

— Satisfacția pe care o încerci cînd ajungi la convingerea că ești util, că prin efortul depus ai îmbunătățit rezultatele economice ale unității în care lucrezi este nemărginită — ne spune **Gheorghe COJOCARU**, președintele comitetului sindicatului din I.A.S. Urlați. În anul 1970 urmează să se îmbunătățească, prin studiile propuse, eficiența atelierelor mici înființate pe lângă fermele de producție, să se schimbe profilul de producție la serele de la Plavia în scopul ridicării rentabilității acestora, reducerii pierderilor de energie termică.

Rezultatele înregistrate de întreprindere demonstrează că problema rentabilizării fiecărui domeniu de activitate, prin reducerea cheltuielilor și creșterea producției, constituie preocuparea majoră a întregii comunități de administrație și al comitetului sindicatului, cît și al fiecărui salariat în parte. Această forță colectivă va putea să valorifice la maximum potențialul uman și material, ceea ce va permite în final, relizarea unui preț de cost cît mai scăzut mîrind totodată cota beneficiului încasat.

Constantin STĂNESCU

Livezile sînt pline de rod. Culegerea cu cea mai mare atenție a fructelor, depozitarea și trimiterea lor consumatorilor sînt acțiuni de cea mai mare însemnătate în momentul de față. În fotografie: se culeg merele din livada I.A.S. Bistrița, județul Bistrița-Năsăud.

Foto: AGERPRES

(Urmare din pag. 1)

ținere care să permită mecanizarea integrală a lucrărilor solului, fertilizarea și aplicarea tratamentelor fito-sanitare. În același timp, lucrările manuale de îngrijire a plantelor, cum sînt tăierile și recoltarea, să se poată efectua cu unelte cu acțiune semi-mecanizată.

Desfundatul integral al terenului trebuie extins la toate plantațiile, inclusiv la cele de pomi. În etapa actuală nu mai poate fi admisă practicarea gropilor individuale la înființarea livezilor. Mai mult decît atât, desfundatul clasic la adîncimea de 60 cm apare ca depășit, deoarece în prezent în țările cu viticultură și pomicultură avansate se practică desfundatul la 0,8—1,0 m adîncime.

O atenție deosebită se impune a fi dată alegerii și asocierii soiurilor și stabilirii proporțiilor în sortiment. Se va merge pe linia restrîngerii numărului de soiuri și folosirii numai a celor ce prezintă însușiri valoroase de producție și calitate.

În ceea ce privește asigurarea soiurilor valoroase, trebuie pornit de la organizarea cît mai temeinică a sectorului de producere a materialului săditor. La organizarea pepinierelor se va ține seama de necesitatea asigurării plantațiilor mamă pentru recoltarea ramurilor altoi și portaltoi. În cadrul acestui obiectiv este necesar — prin grija și sub îndrumarea institutelor de cercetări — să se întreprindă în mod sistematic o acțiune largă de ameliorare și selecție în masă și clonală a soiurilor. De pildă, este îndeobște cunoscut, că în plantațiile actuale de vii, multe din soiurile autohtone și străine prezintă un mare număr de biotipuri de o reală valoare agrobiologică. Așa este cazul la Grasa de Cotnari, Galbena, Tămăioasa, Băbeasca, Chasellas, Coarnă etc. Cu toate acestea, în virtutea unei practici rutinare coardele altoi se recoltează de-a valma an de an. În această privință este timpul să se facă o cotitură radicală. Va trebui ca aceasta să devină o acțiune de masă și obligatorie nu nu-

mai în stațiunile experimentale ci și în I.A.S. și cooperativele agricole cu profil viticol.

Pentru a supraveghea și controla îndeaproape calitatea și autenticitatea materialului săditor este necesar să se îmbunătățească rețeaua actuală a pepinierelor, în special a celor din sectorul viticol, și să se treacă la crearea de unități specializate în producerea materialului săditor, situate în zonele cele mai favorabile pentru producerea vițelor de calitate. Există su-

patul viilor, redescufundatul etc. vor putea fi efectuate în condiții mai bune, cu mai puțin efort fizic, mai rapid și mai ieftin.

De mare importanță pentru ridicarea continuă a producției hortiviticole este și asigurarea de cadre cu o înaltă calificare profesională, la toate nivelele, începînd de la șeful de echipă și pînă la inginer. Inginerul în special trebuie să posede o temeinică pregătire științifică și practică, să cunoască bine conducerea și minuirea

Obiective de primă însemnătate

ficentă experiență ca să se poată asigura reușita deplină a acestei acțiuni de mare importanță pentru viitorul viticulturii noastre. Sînt cooperative agricole, de exemplu cele de la Timboești și Vinători — județul Vrancea, Niculișel și Isaccea — județul Tulcea, Tirmova — județul Bihor și altele, care altoiesc fiecare peste 3 milioane de vițe anual, cu rezultate foarte bune. Se pot deci crea condiții ca producția de material săditor să fie asigurată integral în pepiniere mari, din cooperative agricole și I.A.S., iar în pepinierele stațiunilor experimentale să se înmulțească numai clonii și elitele, creațiile noi, cu care să se îmbunătățească continuu sortimentul național de vițe și pomi.

Ca și în legumicultură, ritmul de mecanizare a lucrărilor de înființare și întreținere a plantațiilor de vii și pomi va trebui accelerat în anii următori. Prin dotarea cît mai completă a sectorului horti-viticol cu tractoare și mașini se va putea îmbunătăți considerabil agrotehnica actuală, deoarece lucrările solului, fertilizarea, tratamentele fitosanitare, îngropatul și dezgro-

perfectă a tractoarelor și mașinilor cu care este dotat sectorul respectiv. Această preocupare trebuie începută chiar de pe băncile facultății.

În același timp, trebuie create condiții corespunzătoare pentru lărgirea inițiativei și libertății de acțiune a specialiștilor hortiviticoli, pentru întărirea răspunderii acestora în organizarea și dirijarea acțiunilor tehnice.

Culturile hortiviticole, prin specificul intensității lor, reclamă un mare număr de brațe de muncă, în comparație cu celelalte culturi agricole; de aceea trebuie acordată mai multă atenție introducerii și practicării unor forme de organizare și retribuiri a muncii care să atragă și să mobilizeze masele de cooperatori și muncitori care lucrează în acest sector, să-i cointerețeze în ridicarea cantitativă și calitativă a producției.

Creșterea substanțială a producției hortiviticole în viitorul cincinal impune și luarea unor măsuri care să asigure valorificarea ei superioară. Dezvoltarea bazei tehnico-materiale pentru păstrarea temporară și de lungă durată a le-

gumelor și fructelor va trebui să precepe în măsură din ce în ce mai mare atît unitățile de producție cît și cele de valorificare. Este necesar să se construiască spații de depozitare de la cele mai simple și expeditivă pînă la cele echipate cu utilaje moderne. Prin studiul elaborat de Institutul de cercetări și proiectări pentru păstrarea și valorificarea legumelor și fructelor, cu privire la rețeaua de depozite necesare sectorului de legume, cartofi, fructe și struguri de masă, s-a făcut un important pas înainte în această acțiune. Pînă în anul 1970 vor intra în funcțiune depozitele specializate de legume și fructe de la Socola-Iași, Bacău, Baciu-Cluj, Cernele-Craiova, Alexandria, Bistrița, Chiajna-București, unde se vor depozita în condiții optime aproximativ 50 000 tone de produse.

Paralel cu depozitarea în stare proaspătă va trebui organizată și dezvoltată prelucrarea și industrializarea legumelor și fructelor în unitățile agricole de stat, cooperatiste și de valorificare. De asemenea, se impune mult îmbunătățită și prezentarea produselor spre vânzare, prin spălare, calibrare, sortare și preambalare.

Pentru a răspunde cerințelor consumatorilor și anume de a avea la dispoziție o perioadă cît mai îndelungată de legume și fructe proaspete și prelucrate într-un sortiment cît mai variat, de bună calitate, corespunzător prezentate, se impune ca atît unitățile producătoare cît și cele de valorificare să-și îndeplinească cu strictețe obligațiile contractuale, să asigure între ele o perfectă colaborare.

Condițiile favorabile de climă și sol pe care le avem, sprijinul permanent acordat de partid și stat pentru asigurarea bazei tehnico-materiale necesare, îmbunătățirea continuă a activității muncitorilor, cooperatorilor agricoli și specialiștilor, a fiecărei unități de producție și de valorificare, constituie chezașia îndeplinirii cu succes a sarcinilor viitorului plan cincinal în ceea ce privește dezvoltarea hortiviticulturii.

ÎN ZOOTEHNIA TELEORMĂNEANĂ

IARNĂ CU BUCLUC, SAU ANOTIMP PRODUCTIV?

Ridicarea sectorului zootehnic la nivelul necesităților economice noastre depinde în măsură însemnată de continuitatea care se asigură în furajarea, îngrijirea și cazarea rațională a animalelor. Nu puține sînt unitățile de producție care, din cauză că au neglijat cerințele zootehnice în anotimpul rece, au suferit pierderi însemnate de efective, scăderea productivității animalelor. În plus, animalele, care au resimțit lipsa de furaje în timpul iernii, au avut nevoie de mai multe luni de zile pentru a reveni la nivelul de producție obișnuit.

Experiența din anii trecuți obligă pe gospodarii județului Teleorman la măsuri practice pentru întîmpinarea iernii cu adăposturi zootehnice corespunzătoare și cantități cit mai mari de furaje. Este ceea ce se și face în numeroase cooperative agricole de producție din județul Teleorman. Aici, vegetația spontană continuă să constituie, în aceste zile, sursa principală de furajare a animalelor. Pînă seara tirziu, vitele pasc ierburile de pe parcelele nearate, păs-trindu-se pentru iarnă furajele recoltate și conservate.

Cooperativele agricole din județul nostru vor furaja, în această iarnă, circa 89 000 de taurine, peste 140 000 de porcine, 190 000 ovine, la care s'adaugă 450 000 de păsări-matăc — ne informează ing. Ion Despina, director adjunct al Direcției agricole Teleorman. În acest scop, s-au asigurat pînă acum peste 80 000 tone de finuri, cu 2 000 tone mai mult decît s-a prevăzut inițial și 124 000 tone de siloz; cantitatea însilozată pînă acum este de circa 73 000 tone sub nivelul necesităților și chiar al prevederilor însă această acțiune continuă, multe cooperative reușind să-și echilibreze balanța de furaje. Este adevărat că nu peste tot se manifestă spirit gospodăresc.

Dar construcțiile zootehnice în ce stadiu se află?

Din cele 145 adăposturi zootehnice planificate a se construi în anul acesta în C.A.P. numai jumătate au fost atate și au șanse să se termine pînă la venirea iernii. 37 sînt de abia la fundație, sau în stadij de construcție care nu prezintă garanție că se vor termina curînd. Celelalte 37 de obiective nici nu au fost începute...

Întirzierea recoltării — pierderi calitative în producția de furaje

Asigurarea furajelor presupune nu numai tone însumate și un conținut bogat de proteine, vitamine și multe alte substanțe de importanță vitală pentru animale. În depozite trebuie să existe atitea unități nutritive cîte au nevoie efectivele și speciile de animale din fermă. În acest scop, cooperatorii, sub îndrumarea specialiștilor, s-au îngrijit să cultive soiuri de plante valoroase, amplasate pe terenuri favorabile, bine fertilizate, în măsura posibilităților irigate, îngrijite în mod corespunzător și recoltate la timpul optim pentru obținerea unui furaj de calitate. Cercetarea științifică și experiența unităților frunțase au dovedit că recoltarea cu întirziere a furajelor duce la pierderi de proteină, la degradare.

Bine s-a procedat la C.A.P. din Drăcșani unde s-au asigurat circa 900 tone finuri de calitate, cu aproape 100 tone mai mult decît s-a prevăzut. Stan Năstase, președintele cooperativei agricole, coordonează personal activitatea de asigurare a furajelor, de stringere și depozitare a lor în cît mai bune condiții. De altfel, aici, producția de furaje a fost întotdeauna pe plan principal, obținindu-se chiar locul frunțas pe țară pentru producția record de lucernă (105 000 kg/ha), succese explicabile dacă se ține cont că furajele se obțin pe suprafețe irigate, fertilizate, bine îngrijite și recoltate la timp.

Cantități de finuri mai mari decît s-au prevăzut inițial s-au asigurat și la C.A.P. Conțești (ing. Vasile Huștea) la Smîrdioasa, Suhaja, Răzmirești etc. Spirit gospodăresc am întîlnit și la cooperativa agricolă Necsești, unde ing. Nicolae Stîngă a reușit să împrime cooperativelor din sectorul zootehnic răspundere pentru fiecare față de furaje. Parcul de furaje este bine organizat, împrejmuit, apărat contra incendiilor, toate cantitățile sînt înregistrate.

Dovada că au existat condiții corespunzătoare de asigurare a furajelor este că la unele cooperative și planul de însilozare este depășit. La Necsești, de exemplu, s-au însilozat cu 150 tone mai multe furaje, la Moldoveni — comuna Islaz, cu 400 tone mai mult etc.

În alte cooperative se valorifică ultimele resurse de hrană pentru animale. La C.A.P. „Timpuri noi”-Traianu, de pildă, iarna aceasta trebuie hrănite 1 050 de taurine, 1 600 de porcine, 1 100 de ovine etc. După cum ne-a relatat ing. Constantin Hudici, aici s-au depozitat 790 tone de finuri, atît cit se prevăzuse; ceva rămasă în urmă este asigurarea silozului. Dar, din spirit de prevedere aici s-au cultivat 50 ha cu sfeclă furajeră intercalată în porumb pentru boabe și 40 ha cu porumb furajer, în cultură succesivă. Aceste resurse sînt introduse în siloz într-un ritm de 70 de tone pe zi, ceea ce îi vor ajuta să asigure pentru iarnă peste 2 500 tone siloz.

Dacă așa stau lucrurile în unitățile amintite trebuie spus însă că, în județul Teleorman sînt numeroase cooperative care au rămas și acum în expectativă considerînd că „mai este timp” pentru strîngerea și depozitarea furajelor. La cooperativa agricolă de producție „23 August” din comuna Putineiu, de exemplu, din 2 700 tone planificate nu s-a însilozat decît 550 tone. O situație asemănătoare am întîlnit și la cooperativele agricole Lunca și Blejești.

Slaba orientare a unor unități în activitatea de însilozare a furajelor ne-a determinat să solîcîtam un răspuns și tovarășului Ilie Bălana, directorul Casei agronomului din județul Teleorman.

Acțiuni inițiate privind asigurarea furajelor am avut planificat prin Casa agronomului, dar nu am făcut practic nimic pentru că am fost mobilizați pentru alte probleme. Dar, o să organizăm o astfel de acțiune în trimestrul patru.

Cînd vom intra în iarnă — a completat ing. Arcadie Iacubovschi, șeful serviciului producție vegetală al direcției agricole. Asemenea răspunsuri ne scutesc de comentarii.

Resemnare, delăsare, construcții de mintuală

Consecințele lipsei unor adăposturi corespunzătoare pentru animalele din unitățile județului Teleorman sînt cunoscute de către organele județene și consiliile de conducere ale cooperativele agricole de producție. După unele calcule, peste 80 la sută din mortalitățile înregistrate anul acesta la porci se datoresc deficiențelor de cazare. Cu toate acestea, nu s-au depus eforturi pentru evitarea unor noi pierderi de efective, zeci de grajduri, îngrășătorii, maternități de scroafe, hale de păsări și saivane au rămas în scripte, iar altele, care există de fapt, sînt folosite în mod necorespunzător.

Cauza principală a rămîinerilor în urmă în construcția adăposturilor zootehnice este lipsa de materiale. Organele de resort s-au dovedit neputincioase să asigure cimentul, materialul lemnos sau fierul beton necesar.

S-au manifestat rețineri în atacarea construcțiilor și din cauza lipsei de proiecte. În unele cooperative s-au executat construcții după schițe rudimentare, iar în altele s-a lucrat, pur și simplu, „la inspirație”. Consecința unor astfel de procedee? Adăposturi, lipsite de lumină, de aer, de căldură, de apă.

Sînt, de asemenea, numeroase construcții care stau nefolosite. La cooperativa agricolă Lița, brigadierul Halică Grosu ne-a arătat, în mod clar, o hală uriașă de cel puțin 1 200 m², cu ziduri de cetate. Construcția aceasta impunătoare, care a costat bani grei pe cooperatori,

stă în această stare fără ferestre, fără destinație. Ar fi trebuit să fie o hală de păsări dar, pînă la urmă, după cum am fost informați, va sluji probabil ca saivane pentru oi. Costisitoare treabă și urită carte de vizită. Tot aici am văzut și fundația unei maternități pentru scroafe. A fost însă abandonată, deși unitatea are în plan să livreze statului 1 200 de porci grași. Deocamdată nu-i are decît în parte, mai puțin de jumătate, iar restul se speră că va fi recuperat prin cumpărări de la alte unități, fapt destul de nesigur și dezavantajos.

La cooperativa agricolă de producție Crîngu, Gheorghe Bucur, tehnicianul zootehnist, ne-a informat că, ținînd seama de situația existentă acum în sectorul zootehnic constracțiile către stat nu vor putea fi achitate în întregime la carnea de porc. Se acuză faptul că au murit prea mulți porci în primăvară, pentru că au fost prost cazați. Unele grajduri sînt și acum fără ferestre iar cele care au sînt cu geamurile sparte. O parte din tineretul bovin este ținut afară de-a lungul zidului grajdului, pentru că interiorul este ocupat de griu. Această stare de lucruri se datorește și absenței de aici a unui inginer zootehnist. Nici președintele cooperativei agricole de producție nu se prea interesează de sectorul zootehnic.

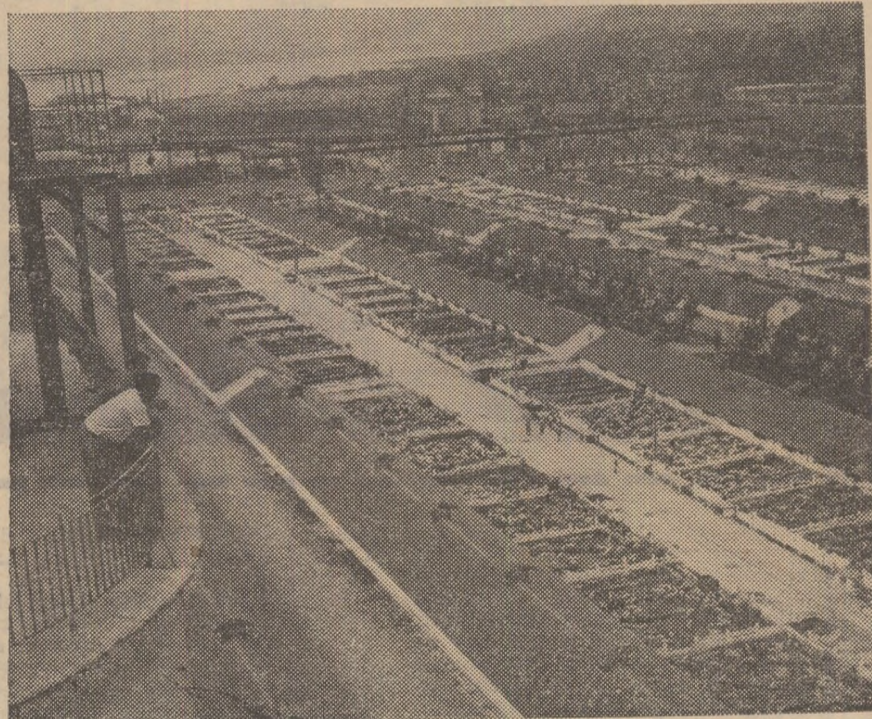
Pregătirile de iarnă nu s-au încheiat nici la cooperativa agricolă de producție din Furculești, unitate care în anii trecuți se număra printre cele frunțase. Este adevărat că și această unitate nu are inginer zootehnist, dar nu pot fi absolviți de cuvenitul spirit gospodăresc specialiștii unității, membrii consiliului de conducere ai cooperativei. Oare ei nu văd că porcii sînt ținuți în condiții igienice necorespunzătoare? Într-un grajd improvizat, porcunii stau îngrămădiți în puțin spațiu ramăs uscat. Apa băștește și în porțiunea dintre padocuri, iar at-

mosfera este cu totul improprie, departe de indicațiile zooveterinare. Construcția, deși nouă, era lipsită de canalizare, iar acum se caută o ieșire din situație, tot prin improvizatii. Bucătărie pentru furaje nu există. Îngrijitorii ne-au informat că, de mai bine de un an, se dă porcilor hrană uscată, concentrate sub formă de praf.

În general, din cele constatate pe teren rezultă că nutrețurile de care dispun unele cooperative agricole de producție nu sînt folosite chibzuit, în funcție de speciile și categoriile de animale, sau de productivitatea acestora. De asemenea, nu s-au introdus peste tot în practică metodele noi de preparare a nutrețurilor, de alcătuire a unor rații corespunzătoare, după criterii științifice.

Nu întîmplător se constată că deficiențele în pregătirea sectorului zootehnic pentru iernare s-au instalat mai ales în unitățile care resimt lipsa specialiștilor. Discuțînd această problemă la Direcția agricolă a județului Teleorman ni s-au oferit spre consultare mai multe cereri ale specialiștilor de aici, care solîcită să lucreze în unități de producție. Printre ei se află ing. Despina Ion, director adjunct al Direcției agricole, ing. Ilie State, șeful serviciului planificare, ing. Arcadie Iacubovschi, șeful serviciului producție vegetală și alții. Aceste solîcități trebuie primite cu toată considerația și soluționate favorabil, în interesul producției. Sugerăm, de asemenea, Direcției agricole Teleorman să grăbească prin toate forțele pregătirile de iarnă, în cooperativele rămase în urmă, să sprijine efortul acestora, să inspire măsurile convenite pentru echilibrarea balanței furajere și asigurarea spațiului de cazare a efectivelor de animale în continuă creștere.

Gh. STOICOVICI

Un complex modern la I. A. S. Turnu Severin

La I.A.S. Turnu Severin, județul Mehedini, procesul de modernizare a zootehnicii este în plină desfășurare. Complexul industrial pentru creșterea și îngrășarea porcilor (sus) este aprovizionat cu hrană de o nouă fabrică de nutrețuri combinate (jos) recent dată în folosință.

**VERIGI DE BAZĂ
ÎN ACȚIUNEA DE
AMELIORARE A ANIMALELOR**

**Procesul de
reproducție
și creșterea
prăsilii**

Pentru creșterea numerică și îmbunătățirea calitativă a efectivelor de taurine, paralel cu asigurarea condițiilor corespunzătoare privind furajarea, îngrijirea și adăpostirea, activitatea susținută pe linia îmbunătățirii permanente a procesului de reproducție, folosirea de reproducători masculi de mare valoare zootehnică joacă un rol deosebit de important.

Prin extinderea pe scară largă a însămințărilor artificiale, îmbunătățirea efectivelor de taurine existente pe cuprinsul unui teritoriu se realizează intens și în proporții deosebite.

În județul Suceava, însămințările artificiale, introduse în practică pe scară largă de peste 10 ani, s-au extins în prezent la circa 55 000 de vaci și vițeile, proprietatea cooperativelor agricole, a membrilor cooperatori și a crescătorilor individuali. Pentru întregul efectiv menționat s-au folosit aproximativ 40 de tauri, majoritatea încadrându-se în clasele „Record” și „Elită”. Pentru restul femelelor apte de reproducție — circa 45 000 — necuprinse încă în rețeaua de însămințări artificiale, reproducția este asigurată de circa 550 de tauri proprietate de stat și autorizați, a căror valoare zootehnică este, de asemenea, satisfăcătoare. Înainte de introducerea însămințărilor artificiale, pe raza județului nostru erau folosiți peste 1 000 de tauri, din care, anual, erau înlocuiți aproximativ 25 la sută. În asemenea condiții, ritmul acțiunii de ameliorare era deosebit de lent.

Pe de altă parte, din rezultatele obținute pe linia însămințărilor artificiale, putem concluziona că în unele unități de producție experimentală agricole și cooperativelor agricole (Ilanzi, Verești, Iliești, Șerbărești, Pungăș, Ghimpete) în ultimii mai mulți ani, procentul de fecunditate este de peste 80 la sută, calitatea efectivelor-matăci a crescut și, ca urmare, producțiile medii au sporit considerabil. Acest lucru se observă mai pregnant în unitățile care, în decursul anilor, au dat o atenție deosebită tineretului femel obținut prin însămințări artificiale și din vacile cele mai bune de lapte, lotizat și crescut, în mod deosebit, pentru prăsilă. Pentru exemplificare, în tabelul 1 prezentăm dinamica producției medii de lapte pe vacă furajată în câteva cooperative agricole în care însămințările artificiale au fost introduse încă din anul 1962.

La Stațiunea experimentală agricolă Suceava, la rasa Bălțată românească, producția medie de lapte obținută în lactația a 3-a a crescut de la 3 891 litri în 1965, la 4 108 litri în anul 1968.

Atât în Stațiunea experimentală agricolă Suceava, cât și în cooperativele agricole menționate în tabelul 1, producțiile bune de lapte date de fiicele unor tauri ca Ilanzi, Englez, Mechi, proprietatea Centrului județean sint edificatoare. Acestea, încă la prima lactație, dau producții între 2 500-3 000 litri de lapte, iar în lactațiile următoare depășesc simțitor producțiile medii ale mamelor, în aceleași condiții de întreținere. La Stațiunea experimentală agricolă Suceava, fiicele taurului Ilanzi au dat în lactația I o producție medie de 3 024 litri de lapte, cu 874 litri în medie mai mult decât mamele din cuplurile mamă-fiică analizate.

Obținerea de generații noi, mai productive decât genitorii, are o mare importanță și pentru tineretul mascul. Așa cum s-a dovedit practic, tăurașii proveniți din însămințările artificiale au o energie de creștere mai rapidă și valorifică mai bine hrana, având un grad de precocitate mai mare. La vârsta de un an, aceștia ajung la greutatea medie de 300 kg, putând fi livrați la export și deci, fiind competitivi pentru piața externă. Încontestabil că, la aceste rezultate, un rol hotărâtor l-a avut furajarea și condițiile de zo igienă asigurate, suprapuse pe un fond genetic bun, în plin proces de ameliorare.

Spre deosebire, în alte ferme, cum este cazul celor din cooperativele agri-

Prin transplant de zigoși, la Stațiunea centrală de reproducție și combaterea sterilității la animale, s-a obținut pentru prima oară în țara noastră, de la o oaie merinos, un miel „pur” Karakul, așa cum se poate vedea și în imagine.

cole din Adâncata, Pîrtești de jos, Horodnic de sus, Horodniceni, Satu Mare, Boroaia și altele, producțiile medii se mențin, an de an, la un nivel scăzut, oscilând între 1 200 și 1 500 litri de lapte pe vacă furajată. Cauzele care au determinat evoluția nesatisfăcătoare

Menționăm că valoarea taurului „Englez” este recunoscută pe plan internațional și că, recent, de la el s-a exportat material biologic, pentru însămințarea a 2 000 de vaci în U.R.S.S. și R. P. Bulgaria. Trebuie totuși să arătăm că efectivele

Tabelul nr. 1

Cooperativa agricolă	U/M	Producția de lapte pe vacă furajată în anii :			
		1965	1966	1967	1968
Iliești	litri	1.542	2.126	2.477	2.135
Mitoc	litri	2.146	2.175	3.407	2.869
Pătrăuți	litri	2.774	2.913	2.965	2.422
Plopeni	litri	1.956	2.316	2.383	2.189
Bălcești	litri	1.626	2.070	2.119	2.002
Zamostea	litri	1.796	2.124	3.133	2.406

Tabelul nr. 2

Numele taurului	Rasa	Anul nasterii	Nr. de femelle însămințate artificial în anii :		
			1966	1967	1968
Englez	Bălțată românească	1961	3.726	3.543	2.496
Mechi	Simm.	1961	2.383	4.198	3.034
Meister	Simm.	1960	3.863	1.349	2.337
Oportun	Pinzgau	1962	641	1.663	2.037
Pungăș	Pinzgau	1963	571	1.710	1.859
Ghimpete	Brună	1964	1.245	2.104	2.295

toare a producției de lapte în aceste unități sînt legate atît de condițiile de mediu, necorespunzător asigurate, cît și de minimalizarea procesului de reproducție, prin folosirea la montă a unor tauri puțin valoroși. Totodată, vițeilelor de prăsilă nu li s-a dat atenția cuvenită, multe din ele au fost necorespunzător dezvoltate.

Toate cele prezentate mai sus ne-au determinat ca în cadrul Centrului județean de reproducție și selecție, să urmărim creșterea numărului de femelle însămințate cu taurii cei mai valoroși. Ilustrativ în acest sens, din tabelul 2 rezultă intensitatea folosirii unor tauri testați după descendență.

de taurine din județul nostru, producțiile de lapte și carne ale acestora pot fi îmbunătățite mai substanțial, atît prin extinderea însămințărilor artificiale și folosirea mai intensivă a reproducătorilor de mare valoare din rasele amelioratoare, cît și printr-o serie de măsuri care trebuie luate în fiecare fermă pe linia organizării creșterii raționale a tineretului femel de prăsilă.

Ing. Sorin MANOLIU
șef de laborator
la Centrul județean
de reproducție
și selecție a animalelor —
Suceava

**FERME ȘI ÎNTREPRINDERI AGRICOLE DE STAT!
COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIE I
MEMBRI COOPERATORI ȘI ȚĂRANI CU
GOSPODĂRII INDIVIDUALE I**

vă puteți procura:

- Seruri și vaccinuri
- Medicamente și dezinfectante
- Instrumentar și aparatură de uz veterinar și zootehnic

PRIN UNITĂȚILE ȘI SUBUNITĂȚILE C.S.A. — D.G.A.T.M.

— Filialele Întreprinderii de aprovizionare nr. 17,

- Farmacii veterinare,
- Depozite județene de aprovizionare cu produse de uz zooveterinar.

Plata se face în numerar și prin virament.

**Agendă
veterinară**

**Prevenirea
și combaterea
paracheratozei**

Paracheratoza este o boală a pielii, o dermatoză distrofică, frecvent întâlnită la porcii din îngreșătorii, hrăniți cu uruială de cereale, administrate sub formă uscată, în automate. De aceea este cunoscută și sub numele de „boala automatelor”.

Apariția sa este legată de excesul de albumină și de calciu din rație, fapt care duce la dereglarea raportului Ca : P și la favorizarea unei carențe în Zn.

De obicei, paracheratoza se constată la porci în vîrstă de 5-8 luni, ajunși la o greutate medie de 60-70 kg și este mai frecventă iarna și primăvara. Morbiditatea variază în limite largi 5-90%, iar mortalitatea este nulă sau redusă, dacă nu intervin boli de asociație.

Paracheratoza determină însemnate pagube prin încetinirea ritmului de creștere și nerealizarea sporului în greutate. Semnele bolii apar la 4-6 săptămîni de la administrarea regimului de hrană uscat, bogat în albumină și calciu. Primul semn îl constituie un eritem al pielii la extremitățile picioarelor, pe coadă, cap, urechi, pe părțile infero-laterale ale abdomenului și toracelui, însoțit de un prurit intens. Porcii își freacă peretele toracic și abdomenul de picioarele posterioare, sau se freacă de obiectele din jur. Pe piele, după scurt timp în zonele cu eritem, se formează noduli numeroși, de mărimea bobului de linte. Cîteva zile mai târziu, pielea din aceste regiuni se acoperă cu numeroase scame (coji), ca niște depozite de culoare brună-negricioasă, care prin frecare sau raclare se detașează ușor. Ulterior apar adevărate cruste, care conțin un exudat brun-negru, murdar. Pielea, în aceste zone, crapă și se îngroașă. Din cauza durerilor produse de crăpăturile pielii, porcii se mișcă greu și nu se culcă. În cazuri grave, modificările pielii pot să se extindă și să cuprindă laturile abdomenului și toracelui, sub forma unui înveliș crustos conținut.

La începutul bolii, la multe animale apare diareea. Porcii bolnavi sînt triști, stau retrași, nu au poftă de mîncare, tremură și slăbesc progresiv. Adeseori, cînd leziunile sînt grave și survin complicații ca abcese sau artrite, se impune sacrificarea lor. În timpul bolii, temperatura corporală rămîne în limite normale.

După gradul de extindere a leziunilor, majoritatea animalelor se vindecă în 4-8 săptămîni de la declanșarea bolii. Porcii își recapătă treptat pofta de mîncare, depozitele brun-negre se usucă și cad, pielea ia aspect normal și sporul în greutate crește din nou. Adeseori, leziunile pielii din regiunile carpene și tarsiene persistă timp mai îndelungat.

Paracheratoza nu trebuie confundată cu rîia sarcopitică a porcului, cu fotosensibilizarea, adesea întâlnită la porcii care consumă lucernă sau trifoi, în condiții de expunere la soare, sau cu hipercheratoza gudronului mineral, boală întâlnită la porcii adăpostiți în grajduri construite din material sintetic sau lemne impregnate cu gudron.

Prevenirea paracheratozei se asigură prin atenția deosebită a specialistului la alcătuirea rațiilor, în esență la respectarea raportului Ca : P și a conținutului în zinc. Proporția de calciu nu trebuie să depășească 0,65-0,73 la sută. Totodată, este indicat adaosul de zinc sub formă de sulfat de zinc, adică circa 0,15-0,25 g pentru fiecare kg de hrană.

Tratamentul porcilor bolnavi de paracheratoză se realizează prin administrarea în hrană a 0,50 g de carbonat de zinc, pe animal și zi, timp de trei săptămîni. După numai 8 zile de tratament se observă o ameliorare netă în starea generală, pielea se curăță, iar consumul de hrană și sporul în greutate ajung la limitele normale.

Dr. Teodor BUGEAC
Laboratorul de control științific al produselor biologice și medicamentose de uz veterinar

SPECIALISTUL — FACTOR ACTIV ÎN

SATISFACȚII COTIDIENE

Raportată la noțiunea de durată, activitatea specialiștilor din agricultura țării noastre însumează de fapt o perioadă de timp scurtă, intrucît cu un sfert de veac în urmă, despre o asemenea problemă aproape că nu se putea vorbi. Nici nu e de mirare că literatura beletristică nici n-a atins încă acum intensile trăiri — cu greutățile și bucuriile anilor respectivi — ale sutelor și apoi miilor de ingineri agronomi și medici veterinari care au pornit la o muncă oarecum inedită, după absolvirea facultăților. Există în activitatea specialistului o gamă largă de fapte, soldate cu satisfacții depline, ce merită cu adevărat consemnate. În discuțiile purtate zilele trecute cu inginerii din câteva unități agricole ale județului Dimbovița, am căutat să surprindem tocmai unele din aceste împliniri la locul de muncă, ce desenează de fapt însuși profilul omului nostru nou, ridicat la conștiința socialistă.

Il găsim pe inginerul Gheorghe Roman, în faptul dimineații, cercetînd împreună cu Constantin Radu, președintele cooperativei agricole din Lungulețu, mai multe silozuri ce adăpostesc cartofi de sămînță. În prealabil, aflasem că inginerul lucrează în această unitate de zece ani, adică exact de la absolvirea facultății de agronomie din București. Deși bucareștean și avînd familia în Capitală, Gheorghe Roman s-a statornicit la Lungulețu. Soția lui, Cornelia, este de profesie inginer zootehnic, iar cei doi copii, Cornel și Anina, s-au născut tot aici, la casa de naștere din comună.

Ne interesăm care au fost cele mai de seamă satisfacții ale sale în acest deceniu.

— Neîndoiește, în primul rînd cele legate de sporirea producției. Cînd am venit la Lungulețu, abia se obțineau cîteva sute de kilograme de grîu la hectar, iar porumbul da numai rareori recolte de peste 2000 kg. Firește, am luptat pentru introducerea agrotehnicii. Și iată, în acest an, de pildă, care nu se poate spune că a fost dintre cei mai favorabili, am obținut peste 1700 kg de grîu și 3500 kg de porumb-boabe la hectar. Aceasta ne permite să livrăm statului, peste prevederile contractuale, 250 de tone de porumb. Dar și recoltele de cartofi și legume sînt în mod constant bune. Iar în sectorul zootehnic — unde s-a început de la zero cînd a sosit în cooperativă, cu inginer, soția mea — dispunem de peste 246 de vaci de lapte și 160 de porcine. Din acest an am început să îngrășăm și miei pentru export.

De fapt, inginerul Roman nu e prea vorbăreț. Aflăm însă multe lucruri interesante despre munca lui, de la președintele cooperativei și alți operatori.

— Ceea ce ne place în mod deosebit la el, zice brigadierul Marin Chivu, e faptul că la nevoie nu ezită să muncească la cot cu noi. Dacă veneți aici zilele trecute, l-ați fi văzut lucrînd la turnarea unor betoane la noua construcție. De la tovarășul inginer am învățat cu toții cum se face preîncălzirea cartofilor, prepararea furajelor grosiere cu melasă și altele. Dînsul a fost mereu premiat, ca lector fruntaș, la învățămîntul agrozootehnic de masă.

Printre bucuriile inginerului agronom de la Lungulețu am socotit că merită consemnate

și decorarea lui de două ori, iar recent primirea în rîndurile membrilor de partid.

La ferma nr. 1 Sălcuța a I.A.S. Titu o aflăm la intrarea într-un grajd de vaci pe inginerul Pena Bîscoveanu. Este o femeie cu ochi vioi și expresia fermă, cu chipul ușor ars de soare și vînt. Lucrează numai în I.A.S.-uri de peste 16 ani, și cum e lesne de înțeles a obținut o experiență bogată.

— Cred că cea mai mare bucurie a unui specialist — ne mărturisește interlocutoarea noastră — este obținerea unor rezultate superioare la locul de producție. Nu întotdeauna e ușor, se înțelege. Dar cu atît mai deplină este satisfacția, cu cît reușești să învingi greutățile. Iată, în acest an, de la fiecare din cele 1100 de oi ale fermei, am realizat cîte 40 de litri de lapte; de la vaci — 469 la număr — realizăm cîte 3000 de litri. În sectorul vegetal trecem de 4500 kg de porumb-boabe la hectar pe 515 hectare — cu 1000 de kilograme peste planul de producție la unitatea de suprafață. Aș vrea să menționez, totodată, că munca unui specialist este azi bine prețuită. În ce ne privește, împreună cu soțul meu — și el inginer agronom — în urma generalizării noului sistem de salarizare și majorarea salariilor, primim împreună peste 6000 de lei lunar.

Discutăm și cu Ingrijitorii. Aflăm că una din preocupările inginerului este și aceea de a ridica permanent nivelul cunoștințelor oamenilor cu care lucrează. Mulgători, cum sînt Dumitru Lîncă, Petre A. Gheorghe, Vasile Cristea, sau îngrijitori de viței ca Vasile Mușciuc, au venit aici necalificați, iar acum, prin producțiile pe care le obțin, sînt declarați, la propunerea comitetului sindicatului, muncitori fruntași.

Poposim și la I.M.A. Titu. Tov. ing. Ilie Mărculescu, care a lucrat pînă de curînd în fos-

tul Consiliu Superior al Agriculturii, și-a luat de cîteva zile în primire funcția de director.

— Este vorba de o unitate puternică, ne spune dînsul, dispunînd de 311 tractoare și deservind 22 de cooperative agricole. Se înțelege că pentru buna desfășurare a procesului de producție a trebuit ca din primele zile să mă deplasez la cele 13 secții pentru a cunoaște oamenii și a mi-i apropia. Mi-am dat seama că am un colectiv bun, cu muncitori, tehnicieni și specialiști experimentați. Printre primele măsuri pe care urmează să le luăm este o mai judicioasă repartitie a tractoriștilor în secții, astfel ca fiecare să lucreze în comuna de baștină. În aceste zile, concentrăm toate forțele la executarea arăturilor adînci de toamnă.

Dar nu pierdem din vedere nici celelalte probleme strîns legate de asigurarea unor condiții bune de muncă și de trai și de pregătirea lucrărilor de reparații în timpul iernii. La secțiile din Lungulețu și Sălcioara sînt pe terminate noi ateliere: la Potlogi și Crovu începem alte două. În stațiune amenajăm încă două remize (prevăzute cu bancuri de lucru, unde instalăm calorifer) iar pentru nevoile mecanizatorilor care nu se pot deplasa seara în comuncle lor, alte două dormitoare. În sfîrșit, ținem o strînsă legătură cu cooperativele agricole pentru a selecta tinerii necesari cursului de calificare la locul de muncă, de 8 luni, spre a ne asigura cadrele de mecanizatori. Îmi dau seama că, lucrînd într-o unitate direct productivă, am multe de cîștigat din punct de vedere profesional și mă voi strădui să folosesc toate cunoștințele și energia pentru înflorirea întreprinderii în care îmi desfășor activitatea.

Reportaj-anchetă realizat de P. VOICULESCU și Al. RAICU

Între cercetătorii cu activitate bogată de la Stațiunea experimentală Buzău se află și inginerul Lucia Luncă. Iată-o, în fotografie.

Foto : C. DUMITRU

NECESITATEA RAȚIONALIZĂRII TIMPULUI DE MUNCĂ AL CADRELOR DE CONDUCERE

după nivelul la care trebuie găsită soluția și mai cu seamă după repercusiunile asupra activității economice a unităților, în vederea folosirii cu maximă eficacitate a acestui interval de timp, este hotărîtoare pentru eficiența muncii conducerei, în general.

Analiza timpului de muncă al directorilor a 14 unități agricole de stat —

rile tutelare sau de la alte întreprinderi și organizații circa 45 corespondențe, totalizînd mai bine de 60 de pagini dactilografiate.

— Mai bine de o oră era ocupată de discuții cu personalul în subordine, pentru rezolvarea unor probleme de interes personal ale solicitanților sau pentru rezolvarea unor chestiuni care

participă la cel puțin 9 ședințe în afara unității.

Această simplă enumerare în legătură cu „timpul” consumat de un director de unitate agricolă de stat în exercitarea atribuțiilor sale relevă ponderea excesivă a ocupațiilor legate „de preocupări imediate”, de „campanie”, în detrimentul muncii de concepție. Deși timpul de muncă este mult prelungit peste programul zilnic normal, el nu poate acoperi și cerințele în ceea ce privește studiul de perspectivă al posibilităților unităților în cauză.

La această stare de fapt a contribuit și reținerea directorilor de a acorda imputerniciri mai largi subordonaților direcți — reținere motivată și motivabilă în parte, prin faptul că „directorul este singurul întrebare și singurul tras la răspundere de tot ce se petrece într-o unitate agricolă de stat și, ca atare, trebuie să știe tot”. Așa se face că la o unitate, în opt zile, au putut fi înregistrate, în medie, peste 30 convorbiri telefonice care antrenau „răspunsuri” din partea directorului pentru probleme de aprovizionare, livrare etc, răspunsuri care, în mod logic, puteau fi solicitate și personalului în subordine din secțiile respective.

Considerăm deci că, în ansamblu, aplicării măsurilor de organizare științifică a muncii, raționalizării timpului de lucru al conducătorilor unităților agricole de stat trebuie să li se acorde o atenție mai mare. Directorul de întreprindere — „cel mai bine pregătit și cel mai capabil specialist” — trebuie folosit la întregul potențial al capacității sale productive, prin angrenarea sa, în studiul posibilităților de optimizare permanentă a acțiunii factorilor de creștere a producției și productivității muncii, de îmbunătățire a întregii activități economice.

Dr. ing. Eugen JIANU

PUNCTE DE VEDERE

de variate profile — din cadrul trustului zonal Timișoara, făcută pe baza centralizării datelor din chestionare de sondaj, evidențiază aspecte deosebite de interesante, după cum urmează:

— Pentru toate cele 14 cazuri cercetate, timpul de muncă zilnic al directorilor de întreprinderi a fost în medie de peste 12 ore din care circa 6 ore de lucru „în birou” și restul „lucru pe teren”.

— În ansamblul muncii de birou, zilnic, circa 3 ore îl ocupă cercetarea corespondenței, repartizarea acesteia, semnarea lucrărilor etc; de menționat că, zilnic, unitățile primeau de la foru-

puteau fi efectiv realizate de alți salariați.

— Directorul „face parte”, în medie, din 14 comisii „legale” — ca efect al reglementării în vigoare — care îl ocupă, uneori, prin deplasări la centrele administrative, circa 3—5 zile lunar.

— În medie, 4 din cele 6 ore de lucru pe teren erau afectate verificării modului în care erau aduse la îndeplinire dispozițiile date, fără a se putea face și analiza eficacității măsurilor în sine.

— Activitatea zilnică a directorului includea, în medie, participarea la cel puțin două ședințe; lunar, directorul

SFERA PRODUCȚIEI AGRICOLE

De data aceasta, din scrisorile primite în cadrul concursului nostru dotat cu premii „CEA MAI IMPORTANTĂ REALIZARE ÎN AGRICULTURĂ” le-am selectat pe cele care vorbesc despre oameni, despre atitudinea lor nouă față de muncă, de profesie, realizare cu adevărat majoră a agriculturii noastre socialiste.

ÎNTRE PROFESIE ȘI PASIUNE...

Medicul veterinar **Doru STĂNCIU-LESCU** este un om foarte mult solicitat. În afară de consultațiile pe care le acordă și tratamentele efectuate la dispensarul veterinar al circumscripției Sintana II, de acordarea asistenței sanitar-veterinare în sectorul zootehnic al cooperativei din Comlăuș, el este deseori chemat în gospodăriile țărănilor cooperatori.

Țăranul cooperator Ioan Muscă, de exemplu, l-a chemat să asiste o vacă ce năștea doi viței. Era o fătare grea (distocie). Operația, executată cu multă îndemnare de către doctorul Stănciu-Lescu, a reușit pe deplin. Ioan Muscă i-a mulțumit prin intermediul unei scrisori trimisă ziarului județean „Flacăra roșie”. Cooperatorul Smion Roșu avea și el o scroafă gestantă bolnavă. Medicul i-a făcut o operație cezariană și a salvat purceii și animalul. Gheorghe Pincotan, alt cooperator, venise la dispensarul veterinar cu o vacă ce prezenta hipocalcemie. Medicul a tratat-o cu atenție și animalul s-a însămănșit. În Sintana au existat uneori anumite boli care provocau pierderi în rindul animalelor. Dar pesta porcină, pesta aviară și alte de au fost eradicat.

Cunoscându-i-se de-acum priceperea și abnegația de care dă dovadă, medicul nostru a fost trimis anul trecut să contribuie la stîrpirea unei epizootii care apăruse în satul Simbăteni, de pe raza comunei Păuliș.

Medicul veterinar Doru Stănciu-Lescu

este nu numai un apreciat specialist, ci și un destoinic cetățean al comunei. Îndemnurile și sfaturile lui sînt urmate cu respect atît de îngrijitorii de la cooperativele agricole, cît și de către cooperatori în gospodăriile lor personale.

Doctorul nostru a absolvit facultatea de medicină veterinară din București, în urmă cu 20 de ani. Și, deși i s-a oferit posibilitatea de a rămîne în Capitală, el a preferat să meargă la sat, acolo unde se putea forma într-adevăr ca specialist. Primii 12 ani i-a petrecut în circumscripția veterinară Potlogi (cu localitățile Căscioarele, Crovu, Odobești, Românești, Tudor Vladimirescu, Poiana, Vlăsconi, Cărpiniș, Găiseni și Pitaru). Pe atunci, condițiile de muncă erau mai grele ca azi. Nu avea la dispoziție dispensar veterinar, nici instrumente medicale, iar medicamentele seseau în cantități neîndestulătoare. Să se sperie de muncă, să dea înapoi era însă peste putință.

— Mă întrebam întotdeauna, în toiul greutăților, mărturisese el, ce vor zice cei din Sintana, din rindul cărora m-am ridicat?

Cu acest gînd, doctorul a pornit la muncă cu tot entuziasmul lui tineresc. Preocupat de înființarea unui dispensar veterinar, se străduia totodată să combată antraxul, boală care se ivise la multe animale. Dar cum? Oamenii nu prea veneau la el, n-aveau încă suficientă încredere. A pornit, împreună

cu tehnicianul veterinar, din casă în casă. A efectuat tratamente și vaccinări, înlăturînd definitiv antraxul. Medicul a început să fie prețuit de săteni, le-a devenit un bun prieten și sfătuitor.

În anul 1961, la cerere, s-a apropiat de meleagurile unde își duceau bătrînețea părinții săi. S-a despărțit cu greu de locuitorii circumscripției în care își desfășurase activitatea pînă atunci. Chiar și acum, la un răstimp de 8 ani, încă primește scrisori de la cooperatorii din circumscripția Potlogi și de la cadrele veterinare pe care le-a format ca buni practicieni. Fiindcă trebuie amintit neapărat că, în preajma lui Stănciu-Lescu și-au desăvîrșit pregătirea peste 50 de tehnicieni și agenți veterinari, care acum sînt mult apreciați la locurile lor de muncă.

Ion COȚOI

CINSTE MECANIZATORILOR

la chipurile asprite de vînt și de soare ale tractoriștilor Vasile Nistor, Dumitru Frunză și Ion Zănoagă, care — cum am aflat, în ultimele două săptămîni prea puține ceasuri au dormit, în restul timpului aflîndu-se pe tarlalele cooperativei noastre agricole, dornici să termine la vreme

pregătirea ogoarelor și semănatul.

Și eforturile lor au fost încununare de izbîndă. Cu cinci zile înainte de termenul prevăzută, ei au terminat însămînțatul a 320 hectare cu grîu, realizînd lucrări de cea mai bună calitate.

— Ca niciodată la noi în comună, îmi spunea uimit un mînuitor de agregat din-

tre cooperatorii noștri, împrăștiatul îngrășămintelor nu s-a mai făcut cu sacul și cu mina, ci cu mașinile lor, ale tractoriștilor.

— Ca niciodată, a adăugat altul, la mijloc de octombrie, semințele de grîu se aflau bine îngropate sub brazdă.

Cinste lor, mecanizatorilor, am șoptit cu emoție, privindu-i cum se îndepărtau pe ultimele hectare ce trebuiau semănate.

Tache VASILACHE
comuna Cindești,
județul Neamț

Am fost zilele trecute în largul cîmpurilor, unde tractoriștii de la I.M.A. Podoleni terminau însămînțatul grîului. O clipă gîndul mi s-a dus în trecut, cu vreo șaiszeci de ani în urmă, cînd copilăndrul de 15 ani, îl ajutam pe tata să are și să semene. Cîtă caznă! Cît amar! Cîtă sudoare! Cîte zile irosite în țărîna brazdelor!

Iar acum? Îl vedeam pe inginerul Dan MĂRĂȘESCU mergînd cu pași mari pe lîngă mașini, cînd acestea opreau spre a fi alimentate cu semințe! Luam aminte

Prezența specialistului agricol pe teren este deosebit de prețioasă în orice anotimp. Iată-l pe inginerul Eugen Pavelescu împreună cu brigadierul Ion Stanciu, pe tarlalele cooperativei agricole Pitaru, județul Dimbovița, controlînd stadiul de înfrățire a grîului semănat în această toamnă.

Foto : C. DUMITRU

PROFESORUL NOSTRU

A trecut doar un an cînd am spus adio studentiei, părăsind băncile Facultății de medicină veterinară din Cluj. Sînt sigur însă că și peste douăzeci de ani voi purta la fel de luminos în minte chipul celui care m-a învățat ce înseamnă a fi medic veterinar, frumusețea și satisfacțiile acestei profesii, dăruirea și pasiunea care trebuie să stea la baza ei. Căci încă de la prima oră de curs, profesorul Ion ADAMEȘTEANU a reușit să-mi inoculeze — mie și celor deopotrivă mie, generații de-a rîndul — dragostea pentru profesia pe care am îmbrățișat-o.

Profesorul nostru de patologie medicală este un nume cunoscut nu numai în țară, ci și peste hotare.

Este greu să trec în revistă în câteva rînduri vasta activitate științifică a dascălului nostru. Este, de asemenea, dificil să fac portretul moral al celui care n-a încetat o clipă să fie mereu prezent în rîndul studenților. La orele de clinică, exigența profesorului se conjugă

cu dragostea pentru tinerete, pasiunea pentru știința veterinară, cu străduința pentru care aceasta să fie preluată în întregime și de discipolii săi. Orele sale de consultație clinică sînt adevărate treceri în revistă a întregii patologii animale. Întotdeauna examenul obiectiv este făcut cu minuțiozitate pentru ca diagnosticul să fie pus cu precizie.

Am să mai amintesc că profesorul nostru mai are încă două mari pasiuni: poezia și florile. De fiecare dată cînd te duci în cabinetul domniei-sale ești primit cu multă dragoste și căldură. L-am vizitat, de curînd, la facultate. Nu i-am spus că vreau să scriu ceva despre dînsul, căci s-ar fi supărat. M-a primit ca pe un coleg mai tînăr. I-am mărturisit regretul că nu mai sînt student pentru a gusta încă odată plăcerea orelor de patologie medicală.

CU TOT SOARELE ÎN IMII

Oamenii de prin părțile Vrancei sînt cunoscuți pretutindeni ca neîntrecuți viticultori. Ca pomicultori mai puțin. Și totuși...

Anul 1959... 90 de hectare, cu multe qoluri și o producție de fructe ce nu depășea 3 000 kg. la ha. Aceasta era „zestrea pomicolă” a I.A.S. Focșani. Acum, livada ocupă 240 de hectare, dintre care 112 sînt pe rod.

La început livada era nerentabilă. Oamenii se gîndeau să o defrișeze, motivînd că influențează negativ activitatea economică a unității. Dar lucrurile nu s-au petrecut așa. Aceasta și datorită inginerului **Corneliu PATRAȘ**, care a fost repartizat să lucreze începînd din acel an — 1959 — în aceașă fermă. Iar rezultatele nu s-au lăsat prea mult așteptate.

...Anul 1962. Apar primele buchete de roade. Pentru merele Jonathan și Parmen auriu prezentate la unul din concursurile internaționale, unitatea a primit medalii de aur.

...Anul 1967. La Concursul pe țară pentru mere și pere, fructe din diferite soiuri ce purtau eticheta cu numele fermei focșănești au primit nu mai puțin de 6 medalii de aur.

Anul trecut, datorită măsurilor luate, producțiile au fost dintre cele mai bune: 10 600 kg. de fructe la hectar, față de 7 800 kg. cît era planificat. Aceasta a contribuit din plin la realizarea unui beneficiu de 1 550 000 lei, față de 890 000 lei planificat.

Toate acestea au făcut ca în cadrul unui Concurs organizat de Departamentul I.A.S. și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice ferma focșănească să se situeze la profilul pomiculturii pe locul doi pe țară. O frumoasă realizare de care nu sînt străine, de bună seamă, meritele inginerului Patraș.

În cel de al zecelea an din activitatea sa, specialistul de aici este hotărît ca, alături de întreg colectivul, să adauge noi succese la cele de pînă acum. Îndeplinirea obiectivelor propuse, printre care obținerea unor cantități de 15 000 kg. de mere și 18 000 kg. de pere la hectar, va aduce întreprinderii un beneficiu de 1 800 000 lei și îi va înlesni lui Corneliu Patraș ca și în acest an să concureze cu șanse din cele mai mari la titlul de „cel mai bun șef de fermă”.

Perspectiva? La I.A.S. Focșani se va ajunge pînă în anul 1975 la o suprafață de 500 hectare de livadă, de pe care se va recolta o producție de 15 tone de fructe la hectar.

Alexandru DEȘLIU

Mi-a zîmbit, spunîndu-mi că pe teren am ocazia să aplic în practică metodele acestei științe. Este adevărat, firește. Dar tot atît de adevărat este că nu o fac oricum, ci după indicațiile profesorului meu, după prescripțiile din amplul său tratat, care îmi servește drept carte de căpătîi. Fapt pentru care, în semn de omagiu, i-am dedicat distinsului meu dascăl aceste cîteva rînduri, în cadrul concursului organizat de revista „Agricultura”. Căci dacă în ultima vreme în agricultură s-au obținut realizări meritorii, apoi pregătirea unor organe capabile, apte să asigure buna desfășurare a proceselor de producție — scop căruia prof. Adameșteanu i-a închinat întreaga viață — constituie una dintr-acele mai importante.

Mihai MITEA
medic veterinar
la C.A.P. Cucerdea,
județul Mureș

PUNCTE DE VEDERE

Exploatarea puietilor de rasinoase in concordanta cu conservarea si regenerarea padurilor

In anii puterii populare, partidul si guvernul au acordat o atentie deosebita refacerii si dezvoltarii patrimoniului forestier. Au fost reimpadurite suprafece insemnate, exploatare nerationala in trecut, s-a executat un important volum de lucrari de regularizare sau stingere a torenților. Pentru marirea productivității padurilor s-au construit si se construiesc zeci de mii de km de drumuri forestiere, punindu-se totodata in exploatare padurile infundate (inaccesibile). Se continua, de asemenea, lucrarile de refacere a arboretelor slab productive.

In viitorul cincinal, asa cum se subliniaza in Directivele Congresului al X-lea al P.C.R., vor trebui sa sporeasca preocuparile pentru conservarea, apararea si dezvoltarea fondului forestier si se va asigura un control sever asupra respectării normelor de exploatare impuse de gospodărirea judicioasa a padurilor. Un accent deosebit va fi pus pe marirea ponderii rasinoaselor, extinzindu-se in cultura speciile valoroase, repede crescatoare. Se va elabora, totodata, un program special in vederea rezolvării problemei lemnului pentru celuloza.

Este vorba deci de obiective de o deosebita insemnatate, la realizarea cărora un rol hotărâtor trebuie să-l aibă și apararea fondului forestier. După părerea mea, acțiunile desfășurate de silvicultori in această direcție trebuie sustinute de toți cetățenii țării noastre; ei sînt datori să ocrotească pădurea, să descopere și să semnalizeze organele silvice sau de miliție pe cei ce execută tăieri in delict. Din păcate, există încă cetățeni — fie turiști, fie veniți la odihnă in stațiuni balneo-climaterice — care, aidoma unor barbari moderni, contravenind regulilor de apărare a fondului forestier, distrug in deosebi puietii de rasinoase spre a-și procura pomii de iarnă, pentru nunți sau ornament, sau pur și simplu cu scopul de a-și asigura „amintiri” din timpul excursiilor (bastoane cu incrustații, obiecte din lemn și altele). Asemenea practici trebuie combătute și pedepsite cu toată asprimea.

Se cuvine menționat faptul că pentru producția pomilor de iarnă și ornamentali, mult solicitată de populație, s-au întreprins și se întreprind unele acțiuni speciale. Cele mai bune rezultate se obțin in culoarele liniilor electrice de înaltă tensiune (care au o lă-

țime de 50—60 m și străbat pe sute de km padurile de rasinoase), in pepiniere specializate, in pepiniere mici rămase prin comasarea lor, in pășunile împădurite etc. Astfel, numai la brigada I — Valea Prahovei, aparținind Ocolului silvic Azuga, există circa 35 ha culoare electrice de înaltă tensiune, in care se plantează anual, pe porțiunile unde rasinoasele nu se regenerază natural, circa 5—6 hectare (circa 10 000 puietii/ha), cu un ciclu de producție de 7—10

● Barbari moderni ● Cum înțeleg unii cetățeni să-și asigure pomii de iarnă sau de nunți ● Citeva propuneri

ani. Personalul tehnic al acestei brigăzi desfășoară o activitate rodnică, complexă, in scopul reușitei tuturor lucrărilor cerute de buna conservare și dezvoltare a plantațiilor (operații culturale, rărituri, întreținere, elagaje artificiale etc).

S-a constatat că in afara cantităților planificate pentru unitățile silvice, se taie, in delict, un număr destul de mare de puietii de rasinoase, in deosebi de brad din cele mai frumoase exemplare. Iată citeva exemple. Ocolul silvic București a semnalat faptul că in luna decembrie a anului 1968 au fost aduși pe piețele Capitalei, de diferiți particulari, fără nici o formă legală, peste 1 000 de puietii de rasinoase. In același an au intrat zilnic in București mii de puietii de rasinoase, aduși cu trenul, autocamioanele, turismele și alte mijloace de locomoție de diverși cetățeni, fără actele necesare; aceasta, fără să mai adăugăm puietii care au fost expediați, prin coletarie, neaplicându-se controlul riguros al bonurilor de circulație a produselor. Sau alt caz, petrecut pe raza Inspectoratului silvic Ilfove, unde au fost confiscate de către organele silvice citeva mii de pomi pentru nunți, proveniți tocmai din munții Apuseni

Iată, așadar, citeva din faptele celor certați cu legile de ocrotire a padurilor. In cele ce urmează doresc să fac unele sugestii in scopul exploatarei puietilor de rasinoase — destinați pentru pomii de iarnă, aniversări sau alte utilizări — in concordanță cu conservarea și regenerarea padurilor.

Astfel propun ca întreprinderile din stațiunile climaterice, împreună cu consiliile populare ale orașelor și comunităților, in colaborare cu comisiile de turism județene, municipale, orașenești și cercurile de turism ale organizațiilor U.T.C. să inițieze o acțiune permanentă pentru formarea opiniei de masă, mai ales in mijlocul excursioniștilor și al celor veniți la odihnă, in scopul ocrotirii padurilor, in special a puietilor de rasinoase. De asemenea, ar fi potrivit ca Ministerul Transporturilor să întocmească instrucțiuni, cu consultarea Departamentului silviculturii din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, care să fie afișate in toate stațiile C.F.R., privind circulația pomilor de iarnă in vagoane de clasă sau in trenuri de marfă, cu obligația prezentării bonului de transport; totodata, Ministerul Transporturilor să întocmească instrucțiuni similare privind circulația pomilor de iarnă cu autovehiculele.

Propun să se completeze instrucțiunile către organele locale de miliție pentru a se întări controlul in stațiile C.F.R., autogări și la punctele permanente, asupra circulației pomilor de iarnă, nunți etc., in tot cursul anului. La rîndul lor, unitățile D.V.L.F. și cooperatiste, prin care se valorifică pomii de iarnă, să elibereze bonuri de vânzare pentru puietii care se transportă in alte localități, așa cum procedează organele silvice.

Ar fi indicat, după aprecierea mea, ca metoda practică de pepiniera silvică de la Ștefănești de a vinde puietii de rasinoase in ghivece de lemn sau de lut, care după sărbători pot fi plantați in grădini, să fie generalizată și in alte unități cu condiții asemănătoare. N-ar strica, de asemenea, dacă s-ar face mai multă propagandă pentru utilizarea pomilor de iarnă confecționați din masă plastică (la Sibiu) sau din cetină de brad parafinată (la întreprinderea horticolă „1 Mai” — București) care să fie utilizați in locul puietilor de rasinoase.

Vasile C. FILIP
inginer silvic

Nota redacției: Ținind seama de importanța acțiunilor menite să contribuie la extinderea culturilor de rasinoase, redacția noastră invită și pe alți specialiști silvici să-și spună punctul de vedere asupra unor măsuri ce se impun in scopul conservării patrimoniului forestier și exploatarei puietilor de rasinoase in concordanță cu acțiunile de ocrotire și regenerare a padurilor.

Poșta redacției

Gh. OLENICI — comuna Coșușca, județul Botoșani:

Vă rugăm comunicați-ne dacă lucrați in cadrul cooperativei agricole Crasnaleuca și dacă cele relatate se referă la un caz concret din această unitate.

Dumitru BURDUBUȘ — satul Galenți, județul Dolj:

Vi s-a răspuns personal de către Uniunea județeană a cooperativei agricole de producție; trebuie însă să țineți o seama de faptul că dv primiți o pensie de 700 lei lunar.

Dumitru GRIGORIU — Sibiu:

După cum puteți constata, programul de radio și televiziune este astfel prezentat in revista noastră încît să conțină toate programele de muzică populară, pe întreaga săptămîină următoare.

Elisabeta IAGĂR — comuna Băiuț, județul Maramureș:

Vă recomandăm să vă adresați Consiliului popular al județului Dumneavoastră.

Vasile OCTAVIAN — Topoloveni, județul Argeș:

Dispozițiile respective, prevăzute in Codul civil precizează că arborii sau gardurile vii sădite între vecini trebuie să nu prejudicieze grădina sau curtea alăturată. Pentru arborii care cresc înalți, distanța trebuie să fie de doi metri de la linia despărțitoare a celor două proprietăți. Pentru celelalte plantații și garduri vii trebuie respectată distanța de cel puțin 50 cm. Dacă s-au sădit salcîmi de către unul din vecini chiar lingă gard, celălalt poate cere să fie scoși sau să fie tăiați crenșile arborilor ce se întind peste gard, umbrind grădina și curtea alăturată.

Fodor SAIOC — comuna Roma, județul Botoșani:

Din cele relatate, întrucît desfășurați o activitate de forjare manuală, forjare mecanică și matrițare la cald, de piese și scule, într-un atelier special al unei unități industriale, la cele 21 de zile de concediu odihnă convenite pentru 18 ani de activitate, se acordă un concediu suplimentar.

Un grup de tractoare agricole — Podul Iloaie, județul Iași:

Sporul ce se acordă in cazul tractoarelor rusești este potrivit pentru tractarea simultană a 2 sau mai multe remorci; pentru tractarea unei singure remorci nu se acordă acest spor. Precizările in vigoare arată că se acordă un spor de 10 la sută conducătorului unui tractor rutier care tractează 2 remorci de 1,5—3 tone și 20 la sută pentru tractarea simultană a 3 remorci de 1,5—3 tone.

UZINA DE REPARAȚII CIULNIȚA

repară

tractoare UTB. 26—27 ;
tractoare U. 650—651 ;
tractoare pe șenilă — DT. 54,
5—650 ;
motoare de schimb — DT —
35, 36 și D—103 ;
recondiționări de piese și
subansamble de tractor.

UZINA DE REPARAȚII GALAȚI

execută și livrează

pe bază de comandă fermă următoarele produse:

- AGREGAT DE POMPARE tip D. 108-12"
- APARAT DE ALEZAT LINII PALIER PENTRU MOTOARELE D. 35 M, D. 36 M, D. 103, D. 107 și D. 108.
- MAȘINA DE SUDAT ELECTRIC PRIN PUNCTE
- ANTRENOR CU ȘAIBA pentru diverse mașini agricole
- NICOVALE PENTRU FORJA — tipul 63 kg, 100 kg și 150 kg.
- ROLE SIMPLE ȘI DUBLE pentru tractoare pe șenilă S. 80 și S. 100.

PENTRU ÎNCHEIEREA CU SUCCES A PLANULUI ANUAL DE PRODUCȚIE

Întrecerea socialistă desfășurată în unitățile agricole de stat a continuat — și în trimestrul al treilea al anului — în curs — să constituie o puternică emulație în rândul muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, spre a folosi cât mai eficient posibilitățile și rezervele existente în fiecare unitate, în vederea realizării prevederilor incluse în planurile de producție. Pretutindeni unde comitetele sindicatelor au colaborat strins cu consiliile de administrație și comitetele de direcție, s-au creat condiții optime pentru lucrări de bună calitate executate la timp, și pentru obținerea de economii importante.

În acest mod a fost posibil ca în numeroase I.M.A., stațiuni experimentale, I.A.S. uzine de reparații, inspectorate silvice, șantiere de îmbunătățiri funciare angajamentele luate în întrecerea socialistă să fie respectate, întreprinzându-se chiar inițiative menite să asigure realizarea unor cantități de produse sau unor volume de lucrări mai mari decât cele asumate la începutul anului. E vorba de punerea în aplicare a multor inovații și raționalizări, a unor metode noi de muncă, a folosirii mai judicioase, a diferitelor materiale și utilaje în procesul de producție, a drămuirii timpului de lucru.

Analiza făcută de curând — pe baza centralizării datelor de care era nevoie în acest scop — de către Biroul executiv al Comitetului Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole, împreună cu conducerea Ministerului Agriculturii și Silviculturii, cu privire la stadiul îndeplinirii sarcinilor de plan și a angajamentelor luate în întrecerea socialistă pentru cel de al treilea trimestru al anului în curs, a scos în evidență că lucrările sau producțiile obținute, ritmul realizărilor, reflectă în mare măsură posibilitățile existente în prezent.

Citirea întreprinderilor care s-au situat în întrecerea socialistă pe primele locuri are de data aceasta semnificații deosebite, cu atât mai mult cu cât ele și-au stabilit totodată pozițiile cucerite în celelalte două trimestre. Înseamnă

că edificiul ce se clădește conform planului anual se ridică trainic, întrezărindu-se posibilitatea unor succese depline. Când scriem aceste rânduri ne gândim la emoția cu care sutele și miile de muncitori din unitățile unde steagul întrecerii socialiste flutură cu mindrie, așteaptă vestea că și la al treilea bilanț din cursul anului numele întreprinderilor este înscris printre cele fruntașe.

Îată, dintre unitățile Departamentului I.A.S., în trimestrul respectiv rezultatele

Bilanțul primelor trei trimestre

cele mai bune au fost realizate de către întreprinderile agricole de stat PECICA și AVICOLA, județul Arad și VITANEȘTI, județul Teleorman. Primele două au îndeplinit planul de venituri totale în proporție de 114,7 și respectiv 113 la sută, iar a treia, în proporție de 109 la sută. De asemenea, la toate cele trei I.A.S.-uri planul producției marfă a fost depășit cu 13-20 la sută.

Rezultatele foarte bune în ce privește veniturile totale, producția marfă, scăderea cheltuielilor de producție au fost obținute și de către stațiunile experimentale LIVADA, județul Satu Mare și MĂRCULEȘTI, județul Ialomița, I.M.A. BILED, județul Timiș, POGOANELE, județul Buzău, CASTELU, județul Constanța și GRĂDIȘTEA, județul Ilfov, uzinele de reparații TIMIȘOARA, ROȘIORI și ORADEA, inspectoratele silvice ARGES, ARAD, VILCEA și CARAȘ-SEVERIN.

La I. M. A. Biled, de exemplu în cel de-al treilea trimestru a sporit productivitatea muncii, iar volumul de lucrări pe tractor a fost realizat în proporție de 128 la sută, în vreme ce cheltuielile totale au

fost reduse. La uzina de reparații din Timișoara, între altele, planul fabricației de piese de schimb a fost îndeplinit în proporție de 131,9 la sută, iar cel de beneficii, de 113 la sută.

Succese importante în ce privește planul punerii în valoare a fondului silvic, cel de export și de beneficii peste plan au obținut și inspectoratele silvice amintite.

Trebuie însă subliniat că nu în toate unitățile agricole de stat a existat o vie preocupare a conducerilor și comitetelor sindicatelor pentru a menține vie flacăra întrecerii socialiste, pentru mobilizarea oamenilor în vederea folosirii eficiente a resurselor materiale și realizării tuturor indicatorilor de plan.

La I.A.S. Focșani, de pildă, în primele nouă luni ale anului producția de ouă, păsări, porci, înțărcați, lână, carne, grâu, orz nu a fost realizată; la I.A.S. Cilibia județul Buzău, efectivele de vaci, producția totală de carne, sporul creșterii în greutate la porcine au cunoscut un „grafic” asemănător, în vreme ce la I.A.S. Agigea, județul Constanța, nu s-au realizat nici planul de producție la lapte de vacă și nici sporul de creștere la porci, nici planul producției de grâu. La I.M.A. — Videle, ca urmare a unei slabe munci organizatorice, în primele nouă luni ale anului îndeplinirea volumului total de lucrări prevăzut a lăsat de dorit, în vreme ce cheltuielile de producție au sporit nejustificat.

Ne mai despart aproape două luni de încheierea anului. Este necesar ca exemplul unităților fruntașe în întrecerea socialistă în trimestrul al treilea, să fie urmat în fiecare I.A.S., I.M.A., stațiune experimentală, inspectorat silvic, astfel încât munca să fie orientată spre perfecționarea continuă a procesului de producție ridicarea productivității muncii, reducerea ponderii cheltuielilor, îmbunătățirea calității produselor. În unitățile unde în prezent se constată rămăneri în urmă se impun măsuri tehnico-organizatorice deosebite astfel încât fiecare ceas bun de lucru să fie folosit din plin. Terminarea arăturilor adinci de toamnă, încheierea ultimelor recoltări, pregătirea în cele mai bune condiții a iernării animalelor, grăbirea lucrărilor pe șantiererele de îmbunătățiri funciare și de construcții, îată doar câteva dintre cele mai urgente sarcini ce stau acum în fața lucrătorilor din unitățile agricole de stat. Există depline posibilități — și analizele făcute de către comitetele sindicatelor și conducerile unităților, împreună cu colectivele de muncă au demonstrat-o pe deplin, ca nivelul producției să fie ridicat potrivit exemplului unităților fruntașe.

Sarcinile trasate de către cel de-al X-lea Congres al Partidului agriculturii noastre, sarcini de mare însemnătate, care au găsit un larg ecou în inimile lucrătorilor de pe ogoare, constituie țeluri luminoase pentru o puternică emulație în muncă.

Breviar juridic

DREPTURILE ANGAJAȚILOR TRANSFERAȚI ÎN INTERESUL SERVICIULUI

Problema transferurilor angajaților este reglementată de Codul Muncii precum și prin instrucțiunile nr. 7000 din 6 iunie 1964, elaborate de Ministerul Finanțelor și fostul Comitet de Stat pentru Problemele de Muncă și Salarii, de acord cu Consiliul Central al Sindicatelor.

Potrivit acestor dispozițiuni legale, angajatul poate fi transferat în interesul serviciului sau al producției în altă unitate decât aceea în care a fost angajat — situată în aceeași sau în altă localitate — ori în aceeași unitate, dar în altă localitate.

Angajatul transferat sau cel mutat împreună cu unitatea în altă localitate are dreptul la costul transportului pentru el, membrii familiei sale precum și pentru gospodăria sa, la o diurnă de deplasare pe tot timpul călătoriei și o indemnizație egală cu câștigul mediu pe o lună. Dacă se mută cu familia, va mai primi o indemnizație egală cu o pătrime din câștigul său mediu lunar pentru fiecare membru de familie care se deplasează și un concediu plătit de 5 zile, în vederea mutării familiei și a gospodăriei. Ținem să facem precizarea că angajatul va primi indemnizația egală cu câștigul său mediu pe o lună numai dacă se mută efectiv în localitatea unde a fost transferat.

Pentru transferul gospodăriei sale, bunăoară, angajatul are dreptul la restituirea cheltuielilor atît în cazul cînd transportul s-a efectuat printr-o unitate din sectorul socialist (C.F.R., D.R.T.A.) cît și atunci cînd el a fost făcut cu mijloace particulare (altele decît auto), pe trasee unde nu există rețea de cale ferată sau de transporturi în comun ale statului. De asemenea, în costul respectiv intră și plata ocazională de transportul gospodăriei în cadrul localității de unde și unde angajatul este transferat, și anume transportul de la gară pînă la noua locuință.

În ceea ce privește diurna de deplasare, aceasta se acordă angajatului în cuantumul stabilit conform dispozițiunilor care reglementează regimul deplasărilor în interesul serviciului.

Așa cum arătăm indemnizația egală cu salariul (câștigul) mediu pe o lună se plătește ca urmare a schimbării locului de muncă în altă localitate și numai în cazul cînd postul atribuit angajatului transferat are un caracter permanent, fiind luat în primire efectiv de către angajatul respectiv. Indemnizația amintită nu se acordă angajatului care nu și mută domiciliul și nici nu locuiește efectiv în localitatea noului său loc de muncă, ci se deplasează zilnic, cu posibilități proprii sau cu mijloace de transport în comun din localitatea unde se află domiciliul său în cea unde se află noul loc de muncă. Cel îndreptățit va primi această indemnizație chiar dacă pe Buletinul de identitate are numai viza de flotant.

În ceea ce privește concediul plătit de 5 zile, care include și timpul de călătorie, acesta se acordă numai în scopul și cu ocazia mutării efective.

Calculul pentru atribuirea indemnizațiilor ce li se cuvin celor transferați în interes de serviciu se face pe baza salariului (câștigului) mediu realizat de angajat pe ultimele trei luni calendaristice anterioare datei ordinului de transfer și nu anterior mutării efective, în cazul cînd aceste date nu coincid. Sumele de bani care se cuvin angajatului se suportă de către unitatea la care angajatul este transferat; avans poate primi însă și de la vechiul loc de muncă.

În final, precizăm că prin membri de familie, în sensul celor arătate privind transferul, se înțeleg soția (soțul) angajatului, copiii, părinții și bunicii acestuia (și ai soției) care la data indicată în dispoziția de transfer locuiau împreună cu angajatul.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

„SE POATE LUCRA ȘI AICI”

Mare lucru e automulțumirea! Grijele, frământările celor din jur nu te ating, negrul îl vezi de obicei în roz, expresia „o să fie bine” ți-e pe buze la fiecare observație judicioasă. Cu aceste gânduri am ieșit zilele trecute din atelierul mecanic al fermei nr. 1 Cuparu, de la I.A.S. Găești, județul Dimbovița.

Îl întrebam pe tovarășul Marin Dumitru, șeful atelierului mecanic de aici, dacă paralel cu asistența tehnică ce se acordă tractoarelor s-au luat și unele măsuri în vederea reparației utilajului, ce va trebui să înceapă în curînd, fiindcă îată, sintem în noiembrie.

— Cum să nu, ne-a răspuns tovarășul Marin. Am văruit hala de montaj și celelalte încăperi ale atelierului, am verificat instalațiile de încălzit, de apă și electricitate.

Va să zică toate bune și la locul lor. Lucrul poate începe în vederea reparației celor 13 tractoare repartizate aici, a semănătorilor pentru păioase și porumb, remorcilor, plugurilor, sabelor rotative etc.

Dar, în realitate, situația atelierului, e deplorabilă. Prin tavan sînt găuri (deși magazionerul Ion Badea ne-a asigurat că s-a pus carton asfaltat nou pe acoperiș și... și n-o să plouă). Pereții prezintă tencuielile sparte și căzute uneori pînă la cărămidă. Peste „plăgile” respective s-a trecut cu... pulberea de var. Instalația electrică — împotriva oricărui reguli de protecția muncii — este făcută direct pe pereții halei de montaj și a atelierului de strungărie. În nici un loc nu există becuri. Un afiș vechi și înegrit, cu privire la curățirea unei mașini „cu mătura și cîrligul” spînzură într-un perete, acoperit în parte de var, cu colțurile îndoite. Lipsesc și multe gamuri chiar acum cînd frigul de afară se face simțit și în atelier.

Despre simțul gospodăresc al celor care ar trebui să se îngrijească de ordine și curățenie, ce să mai vorbim!

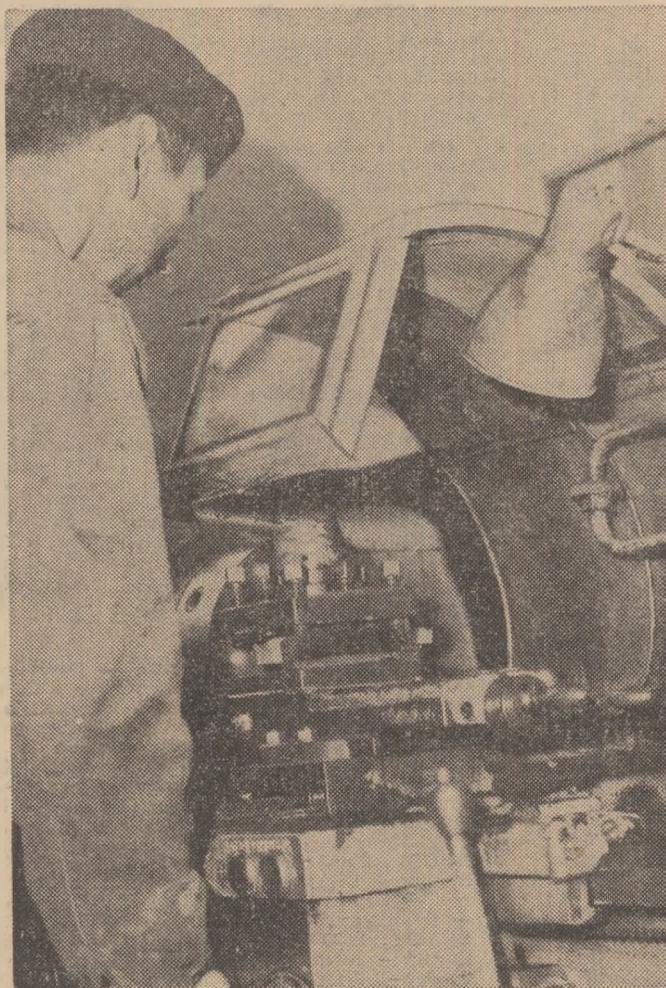
Într-un colț al atelierului, o cabină de tractor, în alta, o grămadă de piese, pe jos, pe te mari de ulei.

Discutam despre toate acestea cu tovarășul Paraschiv Jugaru, organizatorul grupei sindicale a fermei. Dar, ca și șeful atelierului mecanic, ne oferă un singur răspuns:

— Trebuie un alt atelier mecanic!

Pînă una alta se poate lucra și aici. De aceea zicem: mare lucru e automulțumirea.

V. POMPILIU
Ion DRINCU

Ecraanele de protecție — uneori neglijate de strungari — își au rolul lor bine determinat în apărarea de accidente. În fotografie: strungarul Gheorghe Iliu de la I.M.A. Tărtășești, județul Ilfov, la locul său de muncă.

Foto : C. DUMITRU

Simpozionul național „Din istoria agriculturii în România”

În zilele de 24—25 octombrie, Institutul agronomic „Dr. Petru Groza” din Cluj a găzduit lucrările simpozionului național intitulat „Din istoria agriculturii în România”.

Prinul simpozion de acest fel din țara noastră a prilejuit întâlnirea unui cerc larg de cercetători de la Muzele de istorie din Cluj, București, și Tirgu-Mureș, de la institutele de istorie și universitățile din Cluj și București, de la Filiala Cluj a Academiei, de la diverse stațiuni agricole experimentale, specialiști din unități cooperatiste și întreprinderi agricole socialiste.

Comunicările prezentate, au inclus în te-

matica lor, un cerc larg de probleme de istorie agrară, începând cu dezvoltarea agriculturii din cele mai vechi timpuri.

Au fost prezentate comunicări privind evoluția mașinilor și uneltelor agricole de la noi, aspecte ale dezvoltării principalelor ramuri ale agriculturii: cultivarea plantelor, zootehnia, metodele folosite pentru recoltarea și păstrarea cerealelor, în diverse regiuni ale țării. O serie de referate au dezbatut probleme privind istoricul îmbunătățirilor funciare în țara noastră inclusiv a îndiguirii Luncii Dunării.

Problemele sociale ale țărănimii, relațiile de producție din diverse epoci sau cele de legis-

lație agrară au fost, de asemenea, prezente în comunicările susținute.

Simpozionul a constituit și un prilej de a evoca figurile unor pionieri ai agriculturii românești moderne, ai învățământului agricol superior, și ai economiei agrare.

În încheierea lucrărilor, în ședința plenară, au fost sintetizate o serie de propuneri menite să asigure continuitatea investigațiilor de istorie a agriculturii.

Printre acestea, introducerea unui curs facultativ de istorie a agriculturii în învățământul agronomic superior, organizarea anuală a simpozionului cu participare internațională, editarea anuală a volumului TERRA NOSTRA, înființarea unei societăți naționale și a unui muzeu pentru istoria agriculturii, au subliniat participanții, ar stimula cercetarea istorică agricolă din țară de la noi.

N. MARIS

Sala de mese a Centrului scolar agricol din Sibiu

Specialiști, cadre tehnice, lucrători din agricultură și silvicultură!

Reînnoiți-vă abonamentele pe anul 1970 la revista

„AGRICULTURA”

săptăminal de știință și practică agricolă ce apare sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferati abonamentele pe termen lung!

Abonați-vă la revistele agricole!

Ministerul Agriculturii și Silviculturii editează, prin Redacția revistelor agricole, zece publicații de specialitate, care cuprind ultimele rezultate ale activității științifice și practice din țară și străinătate, în domeniul respectiv. Ele constituie un ajutor prețios în activitatea cercetătorilor, a cadrelor didactice din unitățile de învățământ de toate gradele, cât și a cadrelor tehnice care lucrează în producție, pe linia îndeplinirii sarcinilor profesionale ce le revin.

Aceste publicații sînt următoarele:

Titlul revistei	Nr. apariții pe an	Costul unui exempl. lei	Costul abonamentului		
			1 an	6 luni	3 luni
1. Probleme agricole	12	4	48	24	12
2. Rev. de zootehnie și medicină veterinară	12	4	48	24	12
3. Rev. de horticultură și viticultură	12	4	48	24	12
4. Mecanizarea și electricarea agriculturii	12	4	48	24	12
5. Știința solului	12	4	48	24	12
6. Revista de geodezie, cadastru și organizarea teritoriului	6	4	24	—	—
7. Apicultura	12	3	36	18	9
8. Meheszet	12	3	36	18	9
9. Sericicultura	4	3	12	—	—
10. Studii și cercetări de mecanică agricolă	4	10	40	—	—

Abonamentele se fac prin difuzorii de presă din întreprinderi, instituții și de la sate, la oficiile poștale, centrele de difuzare a presei și factorii poștali.

Preferati abonamentele anuale, care vă asigură continuitatea primirii revistelor.

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 9 - 15 noiembrie

RADIO

Buletine de știri: **Duminică:** programul I: 6.00; 11.00; 17.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 14.00; 23.00; 0.55; programul III: 19.30. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 5.00; 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 17.00; 18.00; 20.00; 24.00; 2.00; 4.00; programul II: 6.05; 12.00; 14.00; 21.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00.

RADIOJURNAL: **Duminică:** programul I: 7.00; 13.00; 22.00; **În fiecare zi de lucru:** 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00.

GAZETA RADIO: **Duminică, luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă:** programul I: 19.00 **EMISIUNI PENTRU SATE**

Duminică: programul I: Ora satului - 7.15 **În fiecare zi de lucru:** programul I: Jurnal agrar - 5.30; La ordinea zilei în agricultură - 19.20

TEATRU LA MICROFON
DUMINICĂ: programul II: 19.20 - Teatru scurt. Premiera „Cabanierul” de Dan Tărbilă.

LUNI: programul I: 20.35 - Premieră: „Paharul prieteniei” de Ch. Maître.

MARTI: programul III: 21.30 - „Woyzek” de Georg Buchner Trațucere, adaptarea radiofonică și regia artistică George Teodorescu.

MIERCURI: programul II: 21.10 - „Colecționarul de comori” de Victor Eftimiu. Regia artistică Paul Stratilă.

VINERI: programul II: 10.10 - „Henric al IV-lea” de Luigi Pirandello. Traducere, adaptare radiofonică și regia artistică N. Al. Toscani.

EMISIUNI MUZICALE
DUMINICĂ: **Muzică populară:** programul I: 6.05; 7.45; 9.40; 15.20; 20.10; 21.00; programul II: 7.00; 9.10; 12.30; 15.00; 19.00; 22.25. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.05; 8.10; 9.40; 13.15; 14.30; 15.30; 19.20; 20.25; 21.15; 21.40; 22.30; 22.40; 0.03-5.00; programul II: 7.15; 9.10; 12.30; 14.30; 15.45; 17.15; 20.00; 21.35; programul III: 23.00

LUNI: **Muzică populară:** programul I: 5.05; 6.05; 10.40; 12.30; 13.10; 15.00; 17.30; 20.10; 21.40; programul II: 7.10; 9.00; 13.30; 19.30. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.05; 8.30; 10.40; 13.10; 16.20; 16.45; 18.30; 21.50; 22.30; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 10.30; 12.15; 14.03; 17.00; 18.50; 20.00; 21.05; programul III: 17.00

MARTI: **Muzică populară:** programul I: 5.05; 6.05; 10.30; 12.30; 13.10; 17.40; 20.10; programul II: 7.10; 9.00; 18.00; 18.50; 22.50. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.05; 8.30; 10.30; 13.10; 16.20; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 0.03-5.00; programul II: 6.10; 11.00; 14.03; 15.30; 17.00; 18.00; 18.50; 20.00; 21.05; 21.35.

MIERCURI: **Muzică populară:** programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 13.10; 14.50; 17.30; 20.10; programul II: 6.10; 9.00; 10.55; 16.20; 18.00; 18.50. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.05; 8.30; 10.30; 12.00; 13.10; 14.30; 16.20; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.15; 11.50; 12.15; 14.03; 13.30; 17.00; 18.00; 18.50; 20.00; 22.35; programul III: 17.00.

JOI: **Muzică populară:** programul I: 5.05; 6.05; 11.35; 12.30; 13.10; 14.50; 17.30; 20.10; 22.30; programul II: 6.10; 13.30; 16.40; 18.50. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.05; 8.30; 10.30; 12.00; 13.10; 14.35; 16.20; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 23.15; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.00; 12.15; 14.03; 15.00; 17.00; 18.50; programul III: 21.50.

VINERI: **Muzică populară:** programul I: 5.05; 6.05; 11.25; 12.30; 17.35; 20.10; 22.30; programul II: 6.10; 9.00; 18.00; 18.50. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.05; 8.30; 12.00; 13.10; 14.35; 16.20; 16.45; 18.30; 20.25; 21.30; 22.45; 23.10; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.45; 12.15; 14.03; 15.30; 16.40; 17.00; 18.00; 18.50; 22.20.

SIMBATA: **Muzică populară:** programul I: 5.05; 6.05; 11.30; 12.30; 13.10; 14.35; 20.10; programul II: 6.10; 12.15; 18.00; 22.40; **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 5.05; 8.30; 12.00; 13.10; 15.20; 16.20; 17.20; 18.30; 20.25; 21.10; 21.35; 22.30; 23.00; 0.03-6.00; programul II: 7.10; 10.30; 12.15; 13.00; 17.30; 22.30; programul III: 21.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: **Programul I:** 8.45 - Deschiderea emisiunii Magazin duminical pentru copii și tineretul scolar; 10.15 - ORA SATULUI. Din cuprins: ● Din 7 în 7 zile (știri și reportaje din agricultură) ● Ancheta emisiunii „Investițiile de azi - beneficiile de mâine (dezvoltarea unor mari acțiuni intercooperatiste în județul Constanța) ● Muzică populară; 11.20 - Concert simfonic; 12.00 - De strajă patriei; 13.00 - FOTBAL: Polonia - Bulgaria. Preliminariile Campionatului mondial. Transmisiune directă de la Varșovia; 15.00 - RUGBI: România B - Franța B. Transmisiune de la Stadionul Dinamo; 16.30 - Mecul de fotbal România - Grecia cu 7 zile înainte de disputarea lui; 17.00 - Realitatea ilustrată; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.30 - Rapsodia română. „Pe unde merge dorul” - montaj folcloric; 19.50 - Desene animate; 20.00 - Film cu trei stele: „Societatea anonimă Crookes”; 21.25 - Telesport; 21.40 - Profil pe 625 de linii. Serial muzical; 22.25 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.40 - A șaptea artă. Noutăți cinematografice. **Programul II:** 20.00 - Capodopere ale muzicii universale; 20.30 - Medalion muzical - Theodor Ro-

galski; 21.20 - Roman foileton: Lunga via a binate; „Omul cu două fețe” (reluare); 22.10 - Filme documentare.

LUNI: 18.00 - Consultații tehnice; 18.20 - Laboratorul audio-vizual din Recea Făgărașului; 18.50 - Doi interpreți ai cîntecului popular; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Agenda politică; 19.30 - Ancheta economică a televiziunii; 20.00 - Roman foileton: „La răscruce de vînturi” (episodul I) - Sfirșitul copilăriei; 20.50 - Mîndruțița de la Iași. Cîntec și jocuri moldovenesti; 21.15 - Desene animate; 21.30 - Reflector; 21.40 - Între metronom și cronometru - emisiune concurs; 22.30 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.45 - Scena - emisiune de actualitate și critică teatrală.

MARTI: 18.00 - Lumea copiilor; 18.30 - Alma Mater - emisiune pentru studenți; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Pauză muzicală; 19.30 - Ce știm și ce nu știm despre om?; 20.00 - Film artistic: „Caut o nevastă”; 21.30 - Reflector; 21.40 - Teleglob. Imagini din Suedia; 22.00 - Toamna muzicală club-jană - reportaj muzical; 22.35 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.50 - Antologie lirică.

MIERCURI: 18.00 - Urmașilor mei. Emisiune pentru tineretul scolar; 18.30 - Bun e vinul ghiurghiului; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Pauză muzicală; 19.30 - Transfoactor; 20.00 - Tele-cinema-teca: „Dr. Jekyll și dl. Hyde”. O producție a studiourilor americane; 21.50 - Reflector; 22.00 - Salonul literar al T.V.; 22.30 - Interpretul îndrăgii de muzică ușoară; 22.55 - TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: **Programul I:** 18.00 - Mult e dulce și frumoasă; 18.30 - Misterul din peșteră (VI); 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - Pauză muzicală; 19.30 - Prim plan: Iuliu Pora - medic emerit; 20.00 - Seară de teatru T.V.; 22.00 - Reflector; 22.10 - Avanzpiera; 22.35 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.50 - Cronica idelor. **Programul II:** 20.00 - Concert simfonic; 22.55 - Astă-seară... operă și operetă; 21.30 - Film documentar; 21.45 - Muzică ușoară; 22.00 - Reflector; 22.10 - Film serial: Răzbușătorii. „Visuri nemărturisite” (reluare).

VINERI: 17.00 - Consultații pentru elevi; 18.00 - Lumea copiilor; 18.30 - Ogoare fără recoltă; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.20 - La volan - emisiune pentru automobiliști; 19.30 - Emisiune de știință; 20.15 - Film artistic: „Aventurile lui Tom Sawyer”; 21.45 - Reflector; 21.55 - Cadran - emisiune de actualitate internațională; 22.25 - Glorii ale scenei lirice românești; 22.55 - TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SIMBATA: **Programul I:** 18.00 - Bună seara, fete, bună seara, băieți! Emisiune pentru tineret; 19.00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.30 - Reflector; 19.45 - Tele-enciclopedia; 20.45 - Film seria: Răzbușătorii. „Cine e Remak?”; 21.35 - Muzicorama T.V.; 22.20 - TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.45 - Crizantema de aur. **Programul II:** 20.00 - Seară de teatru: „Tartuffe” de Moliere; 21.35 - Arte frumoase. Prin expoziții; 21.55 - Seara melomanilor; 22.10 Epoletii diavolului (I) - „Evadatul”. Un palpitant serial în cinci episoade produs de televiziunea bulgară.

VĂ PREZENTĂM: Intreprinderea industrială de stat „Flamura roșie” din Sibiu

Flaro

Vizitatorii „Expoziției realizărilor economice naționale — România 1969” s-au oprit îndelung și au admirat, printre alte exponate ale diferitelor întreprinderi dependente de Ministerul Industriei Ușoare, produsele binecunoscutei Intreprinderi industriale de stat „Flamura roșie”, „Flaro” din Sibiu. În standul special amenajat, puteau fi văzute minunate flori artificiale, care nu se deosebesc aproape cu nimic, nici măcar ca parfum, de cele naturale, precum și marea varietate de stilouri, pixuri, penițe, pioane, ace de cusut, andree, croșete, felurite accesorii de birou și pescărești și multe altele.

A expune toate produsele ar fi fost, cred, aproape imposibil, întrucât marca Flaro este imprimată pe circa 3500 de sortimente. Și când te gîndești că în urmă cu 50 de ani, pe malul Cîbinului, micuța fabricuță confecționa doar câteva sortimente de plicuri. Dar, anii au trecut, iar azi, la Flaro, se produc bunuri de larg consum, accesorii și piese de schimb pentru industria textilă într-un volum de 15 ori mai mare în comparație cu anul 1948. Demn de relevat este faptul că la împlinirea unei jumătăți de veac de existență, unele produse sînt rentabile. Și încă ceva: produsele Flaro întrunesc și sufragiile cumpărătorilor de peste hotare. Inceput în urmă cu aproape patru ani, exportul aduce întreprinderii venituri de circa un milion de lei anual. Florile, pîniile pentru industria textilă, trusele de șurubelnițe, garniturile sare-piper, cîrligele pentru prino diferite obiecte — purtînd marca Flaro

Flaro — vedere parțială

șari, șine cu sirme, călăreți și cîrlige; sarte metalice cu dinți fixați prin cositorie sau smolire, pentru țesături din lînă, bumbac, in, cinepă, pentru fire sintetice și pentru panglici; piepteni textili; diferiți cocleți; ace pentru țesut și urzitor, cuie pentru destrămat; conducători de fir; tîndeci pentru războaie mecanice de bumbac, lînă, pluș și fire sintetice; garnituri rigide pentru carde; diferite arcuri din sîrmă și tablă

neficiază de produsele secției metală a întreprinderii sibuzene. De aici pleacă spre toate colțurile țării diferite tipuri de penițe de scris, compase reglabile pentru creioane, pioane, agrafe de birou, ace cu gămălie, agrafe pentru păr, ace de cusut, andree, copci, croșete, cît și un mare sortiment de articole pescărești: cîrlige, ancore, momeli, carabiniere, inele, foracuri, virteje etc. Iată dar că fiecare dintre ele, fără să ne dăm seama, apelăm la serviciile Flaro.

Rămii impresionați îndeosebi de rîndamentul mașinilor de aici. Nu-ți vine să crezi cum, secundă de secundă, mașini complicate scot mii și mii de ace, penițe ori pioane. Colectivul acestei secții se poate mîndri, pe bună dreptate, cu o valoroasă invenție locală — mașina pentru marcat, despicat și îndoit penițe de scris.

Secția termorigide ni se prezintă tot într-o hală mare, în care sînt dispuse numeroase prese care prelucrează bachelită și aminoplast. Printre produsele finite ale acestei secții notăm ca bunuri de larg consum: batoni de mașini-aragaz, mînere pentru mașinile de gătit, role și agitatoare pentru mașinile de spălat. Se mai fac aici, tot ca accesorii presate, unele piese de schimb pentru mijloacele de transport auto, pentru care diferite modele de capace Delco, două modele de rotoare SR-131, rotoare „Moskvici” etc. Dintre accesorii pentru războaiele de țesut, pe primul plan se situează picărele. Se cuvine a arăta că înainte vreme picărele se făceau din piele de bovine de calitate superioară, iar acum, la Flaro, din material plastic. Se realizează pe această cale economii anuale de circa 10 tone de piele. Întrucît picărele fabricate aici au o durabilitate de trei ori mai mare, se or durabilizează de în următorii doi ani să se înlocuiască toate picărele de piele cu cele din masă plastică.

În cadrul aceleiași secții există și un atelier cu mai multe mașini pentru sudat coperte pentru cărți și caiete din policopertură de vinil.

Folosind hîrtie, coloranți și adezivi ieftini, colectivul secției tuburi textile, fabrică țevi de diferite modele și dimensiuni, necesare la industria textilă. De aici se trimit țevi textile în toată țara și se dotează cu aceste accesorii noi-le întreprinderi textile.

Cîteva cuvinte și despre atelierul de confecționat ambalaje. Dotat și cu o mică tipografie, toate ambalajele ce se confecționează la Flaro sînt pre-

văzute cu etichete, embleme etc. necesare prezentării produselor finite ale întreprinderii.

ADEVĂRATĂ ARTĂ

Într-o discuție purtată cu factori de răspundere din întreprindere, cineva, mai în glumă, mai în serios, spunea:

— La noi, producția se realizează la proiectare și matriere. Restul e chestie de numărătoare.

Într-adevăr, față de utilizarea întreprinderii în cea mai mare parte cu mașini automate și semiautomate, producția se realizează ritmic, sarcina personalului fiind aceea de a urmări mersul mașinilor și de a înregistra apoi cantitatea rezultată. După cum am aflat mai apoi, muncile manuale nu reprezintă aici decît 4 la sută din procesul tehnologic. Tehnicitatea ridicată este asigurată în special de atelierul de matriere. Acesta execută anual circa 400 de matrițe de injecție, cu peste 60 de reperi fiecare și circa 600 de SDV cu 20—60 de reperi. O deosebită atenție se acordă în cadrul acestui atelier calității lucrului făcut. Creatorului de modele, matrierului, nu-i este permis să dea rabat calității. Florile artificiale, de pildă, trebuie să nu se deosebească cu nimic de cele naturale. Iată dar că munca celor de la matriere, cu drept cuvînt este artă.

Cu aceasta am prezentat, în mod succint, principalele produse ale binecunoscutei întreprinderi sibuzene — Flaro. Desigur, despre munca și activitatea harnicului colectiv al acestei unități se mai pot spune multe lucruri bune. Noi ne vom opri aici. Înainte de a încheia, ași dori să relev în mod deosebit rîvna cu care toți cei care lucrează la Flaro, de la muncitor și pînă la director, pun umărul la îndeplinirea cu succes a sarcinilor prevăzute în planul de producție pe acest an. Cu toți se gîndesc și au luat și măsuri corespunzătoare pentru realizările anului ce vine. Noi le dorim, din inimă, mult succes!

Ion FLOREȘTEANU

Atelierul de matriere

sînt binecunoscute și mult apreciate în diferite țări, cum sînt Cehoslovacia, Grecia, Libia, Polonia, Siria, Suedia, Ungaria.

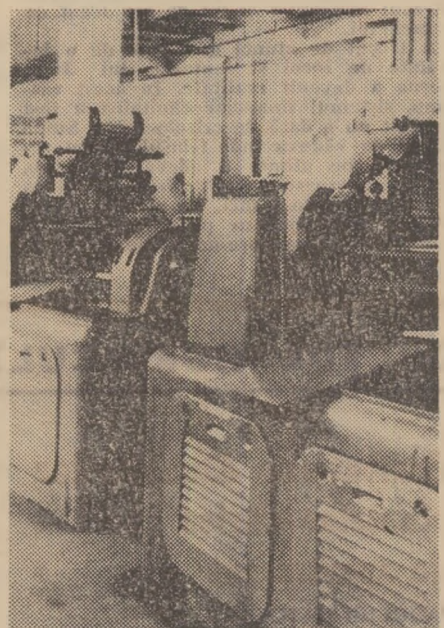
În reportajele anterioare amînteam că întreprinderea sibiană este în continuă dezvoltare. Valoarea producției globale ce se va realiza în acest an — circa 165 milioane de lei — este cu aproape 20 milioane mai mare ca cea din anul trecut și de opt ori, ca cea din 1950. Bineînțeles, creșterea producției anului acestuia se va face, printre altele, și pe seama omologării și realizării de noi produse. Este vorba de 80 sortimente de accesorii pentru industria textilă, produse în majoritate din mase plastice, de 400 sortimente de accesorii metalice, de noi modele de stilouri și pixuri, de noi penițe cu virf de iridijum etc.

Ne propunem să prezentăm în cele ce urmează principalele produse Flaro executate în secțiile „Metal”, „Termorigide”, „Tuburi textile” și să facem o incursiune prin atelierul de matriere al întreprinderii un adevărat locaș de artă, de sculptură.

BENEFICIARI? FIECARE DIN NOI

Pătrundem mai înțî în secția Metal. Hale mari, spațioase, în care stau alinate numeroase mașini, multe din ele produse pe plan local, în cadrul acțiunii de autoutilare.

În cadrul acestei secții, împărțită pe ateliere, se fabrică numeroase accesorii textile din metal. Se produc aici, printre altele: ițe asamblate, cu rame, col-

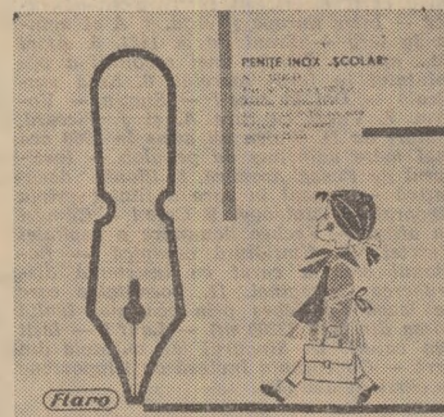

Mașini de canelat tuburi textile

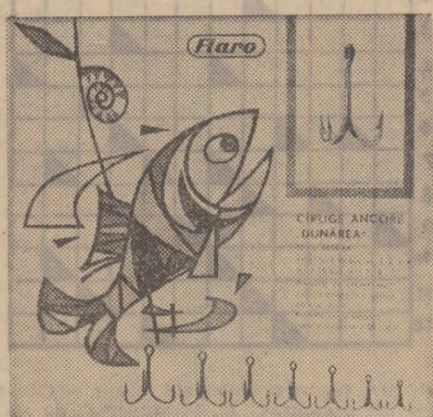
de oțel; furculițe și grătare textile etc. Vorbind de aceste produse, trebuie arătat că aici, la Flaro, se produce întreg necesarul de spete pentru țesut din țară, respectiv peste 60 000 m. de spete pe an, în 80 de tipodimensiuni.

Tot aici se fac și cursorii pentru mașinile de dublat și filat (producție — 3 milioane pe an) accesorii care pînă acum se importau. Din import se asigurau și portbobinele suspendate. Acum acestea se fac la Flaro. Ce aduce acest lucru întreprinderii? O creștere anuală a producției secției Metal de 10 milioane lei și o economie de 3 milioane lei-valută. Economii anuale de peste 125 000 lei-valută aduc și duzele de pulverizare — ce se fac aici — pentru stațiile de condiționare a aerului din halele țesătorilor.

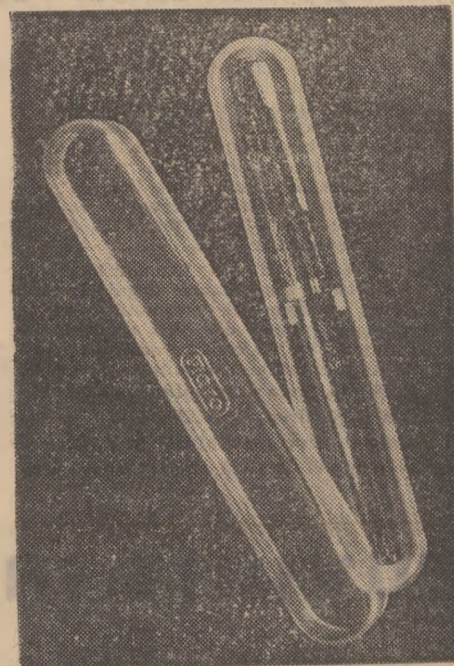
Dar nu numai industria textilă be-

Penițe inox „Școlar”

Cîrlige ancore „Dunărea”

Silou Flaro 61-S.

Ace pentru croșetat tip C.

CALEIDOSCOP

FRUMUSEȚILE PATRIEI

GRĂDINA CELOR CINCI CONTINENTE

Există un loc în țara noastră în care poți să trăiești simultan în atmosfera pădurilor ecuatoriale, în peisajul tropical, în ambianța regiunilor cu climă temperată sau în tundra nordului. Acest loc, supranumit sugestiv „grădina celor 5 continente” este vestita Grădină botanică din Cluj.

De la crearea ei și până astăzi, grădina de la Cluj a cucerit atenția și aflată acum în plină vegetație, ne spune interlocutorul, așa aminti, înainte de toate, noua varietate de crin, din cadrul grădinii japoneze numită Vchida. Ea are marginile albe, fin dantelate, a căror colorație trece treptat într-un ciclamen viu, devenind tot mai închis către centrul florii. La baza acestui înveliș floral apare figura unei stele verzi, iar din interiorul florii se înalță

ca niște antene staminele. În ansamblul său, floarea sugerează imaginea unei balerine miniaturale, plină de grație și gingăsie.

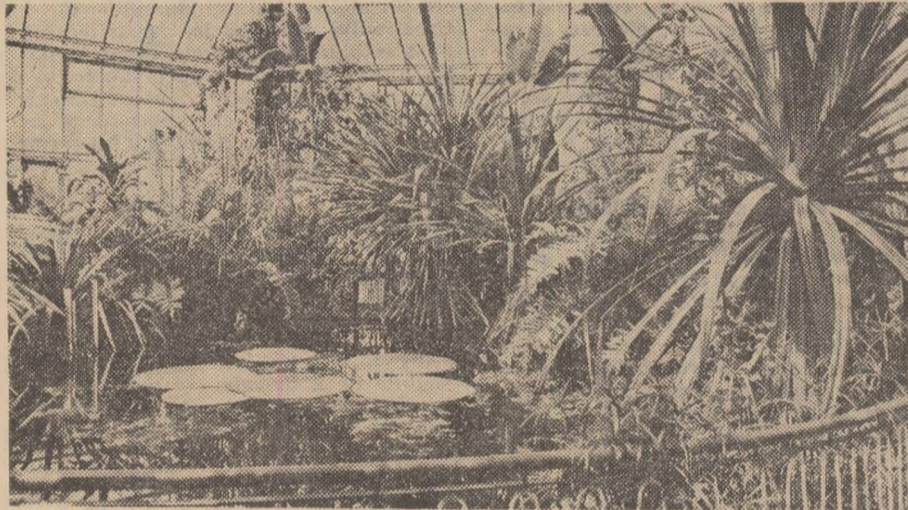
Tot printre plantele primite în ultimul timp, ca semințe bineînțeles, se numără speciile de cactuși din genurile Astrophyllum, Mammillaria, Gymnocalycium Ferocactus și alte plante succulente caracteristice zonelor aride și călduroase. Ele par la început bizare, dar apoi dezvoltă imagini splendide, izvorite din geometria și arhitectura spinilor, din forma și coloritul fascinant al florilor.

Având în vedere că palmierii cresc de regulă anevoios, abia peste mulți ani noile specii, cum sînt cele de ulei din Africa, palmierii regali din Washington, Fenix, Trachycarpus, Livistona, Cocus, se vor înfățișa în serie în toată majestatea lor.

— În ce stadiu se află schimbările pe care grădina botanică le efectuează cu alte unități similare ?

— Anul acesta grădina și-a extins relațiile cu noi țări, cum sînt Argentina, Guatemala, Uruguay, Republica Malgășă, Pakistan. În țelul acesta, a sporit la 80 numărul țărilor și la 520 cel al instituțiilor cu care întreținem legături. Mai merită relevat, de asemenea, faptul că anul acesta au fost primite peste două mii de mostre de semințe, din care se vor dezvolta în anii următori noi plante, iar la rîndul nostru am expediat peste 14 000 de mostre de semințe și butași în străinătate, îndeosebi din speciile aparținînd florei României, ca de pildă : garofița Pietrii Craiului, bujorul românesc, lotusul de la 1 Mai și bujorul de munte.

H. LEREA

Bazinul cu plante acvatice din grădina botanică a Universității din Cluj.

„Timpanismul” și roțile pneumatice

John Boyd Dunlop s-a născut în anul 1845, într-un sat scoțian. În 1864 el a obținut la Edimburgh, diploma de medic veterinar, iar apoi s-a stabilit la Belfast.

Intr-o zi a anului 1887, fiul său Johnny se plînge de neajunsurile tricicletei sale, pe atunci la modă. Pentru a remedia o parte din ele, în mintea lui Dunlop s-a ivit ideea care a dus la crearea roților pneumatice; era o idee inspirată din... medicina veterinară.

Dunlop s-a gândit la timpanismul de care suferise o vacă. Gazele degajate, deși umflaseră abdomenul animalului, gata să-l spargă, peretele cavității abdominale fiind elastic, nu au cedat și au permis să se producă enorma distensiune. Ce-ar fi, s-a gândit el, dacă s-ar aplica acest fenomen la alcătuirea unui dispozitiv pneumatic de cauciuc care, atîșat la roțile velocipedelor, să le facă mai comode. Mai

proprio scopului pentru care au fost create ?

Cu ajutorul unui cilindru de lemn, pe care a înfășurat și lipit mai multe foi de cauciuc, el a reușit să confecționeze un fel de tub elastic, căruia i-a adaptat un tubușor prin care se insufla aer. A montat apoi această „cameră” pe una din roțile tricicletei lui Johnny, fixînd-o pe obida roții cu benzi tăiate dintr-o stofă rezistentă, răsucite în spirală pe deasupra.

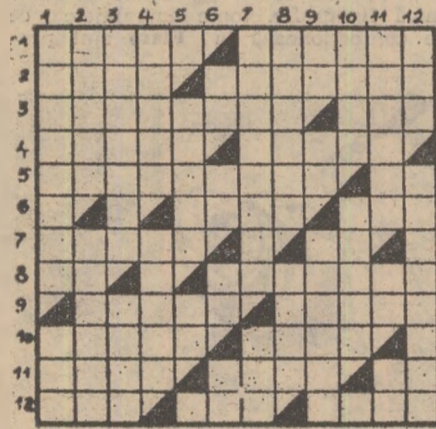
La 23 iulie 1888, cu nr. 10607 Dunlop a obținut primul brevet de pneumatic. În 1890, împreună cu un alt compatriot, el a fondat prima fabrică de pneumatice pe care, după șase ani, a vîndut-o pentru enorma sumă de 100 milioane de lire. Dunlop a murit la 23 octombrie 1921 în orașul Dublin, dar numele lui a rămas înscris pe lista marilor descoperitori.

Dr. C. SIMIONESCU

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

CINE ȘTIE, DEZLEAGĂ!

ORIZONTAL : 1. Podiș scotit de geografi „Acoperișul lumii” — Cel mai mare necuvîntător al globului. 2. Stat asiatic, patrie atrandafirului — Organizatorul marii expediții împotriva imperiului persan (330 î.e.n.) 3. Intemeitorul primului institut de speologie din lume (Cluj, 1920) — Eternul feminin în sculptura lui Rodin. 4. Celebrul lutier, maestru al lui Stradivarius și Guarneri — Se contractă într-un an de aproximativ patru milioane de ori. 5. Marca noastră victorie din 1917 — Cap la cap ! 6. Conspirator, alături de Basta, împotriva lui Mihai Viteazul — Cîtită pe jumătate ! 7. Lotuși întâlniți în Europa numai pe lacul Peta de lângă Oradea — Una după alta ! 8. E dublu ! — Agreabilă apariție într-un serial trecut. 9. Stat african în care se află pîlul uscăciunii : anual cad 0,3 milimetri cubi de apă pe m.p. — Piață publică în vechile cetăți grecești. 10. Frunză al sculpturii premergător lui Fidias — Acompaniament. 11. Tari în anagramă ! — Ve-

che țară răsăriteană bogată în aur — Centru de greutate ! 12. Stratagemă de la Troia — Ocupă două treimi din supra-

Desen de Nic. NICOLAESCU

Moștenire pentru primul om pe lună

Pășind, la 21 iulie 1969, pentru prima dată pe suprafața Lunii, cosmonautul american Neil Armstrong nici nu bănuia că a devenit moștenitorul unui capital ce-i fusese lăsat prin testament în Franța, încă în anul 1891.

Ana-Emilia Guzman, văduva unui bogat industriaș, mare amatoare de romanele celebrului Jules Verne, și-a lăsat întreaga avere, în valoare de 100 000 franci, Academiei Franceze, cu dispoziția să fie înminată „primului om care va călca pe orice planetă din Univers în afara de Marte”. Aceasta pentru că văduva îl ura pe zeul războiului și tot ce era legat de numele lui.

A trecut de atunci mai bine de o jumătate de secol și fantezia lui Jules Verne a devenit realitate. În acest răstimp, sistemul financiar capitalist a fost zguduit nu o dată de crizele grele. Suma lăsată de văduva industriașului care reprezenta pe atunci o adevărată avere, după numeroase devalorizări, a ajuns astăzi la 981 de franci. Cu această „moștenire” Armstrong ar putea, în cel mai bun caz, să-și cumpere un paltou.

COLȚUL HORTICULTORULUI

Combaterea dăunătorilor plantelor citrice de apartament

PADUCHII ȚESTOȘI

Acești dăunători se fixează, de regulă, pe ramurile de 1—3 ani, la punctul de bifurcare a acestora, pe fructe, în zona de prindere a codiței și pe dosul frunzelor, de-a lungul nervurii principale. Ei își formează la exterior o carapace de natură chitinoasă, bombată, colorată de la galben-murdar până la brun-roșietic. Atacul este produs prin sugerea sevei din organele plantei, care în scurt timp se acoperă cu secreții zaharose, determinînd o frecvență foarte mare a furnicilor și atacul puternic al ciupericii care provoacă fumagina. Acești dăunători au 2—3 generații pe an și în cazul că nu se iau măsuri de combatere, se înmulțesc

PLANTELE SĂNĂTĂȚII

PĂPĂDIA

Păpădia sau lăptuca (Taraxacum officinale) este cunoscută din vechime. Teofrast vorbește despre efectul păpădiei împotriva... pișturilor. În secolele IX—X planta a fost mai bine studiată datorită medicilor, Avicenna și Serapion. Regele Prusiei, Frederic cel Mare, își trata boala de rinichi cu extract de păpădie.

Substanța amară din frunze și rădăcini (taraxicină) cit și dinulina din rădăcini sînt foarte active în bolile de ficat și ale căilor biliare, stimulînd și ușurînd secrețiile celulei hepatice. Frunzele conțin și vitamine, mai ales A, B și C.

Păpădia are și o acțiune diuretică puternică, favorizînd eliminarea apei din corp și, deci, desconggestionînd organismul; mărește funcțiile metabolice în general; intensifică mobilizarea și metabolizarea colesterolului — de aici indicațiile sale principale : hepatite cronice, colecistopatii, nefrite, arterioscleroză, gută etc.

Mulți specialiști vorbesc ca de un „leac universal” și recomandă cura primăvara cu păpădie. În acest scop se va bea „must” de plantă presată sau se va consuma ca mîncare, ori ca cea preparată din plantă uscată (1-2 lingurițe de frunze sau rădăcină la 250 ml. apă, 2-3 pahare pe zi). Sub acestă din urmă formă, se folosește păpădia și în bolile mai sus-amintite, de preferință, după mese. Prin substanțele amare, păpădia intră și în compoziția ceaiului aperitiv, care se va bea, firește înainte de masă.

Dr. E. ROȘIANU

ZIG-ZAG

O femeie se căsătorește cu un chirurg excelent. A făcut pînă acum peste 200 de operații și nu s-a tăiat niciodată !

— Fiul meu este un chirurg excelent. A făcut pînă acum peste 200 de operații și nu s-a tăiat niciodată !

— Am uitat în tramvai o sticlă cu coniac. Nu v-adus-o cumva ?

— Sticla nu, în schimb au adus omul care a găsit-o...

— Te-a costat scump să înveți să conduci ?

— Da, șapte mașini...

— Cum se poate păstra cel mai bine laptele ca să nu se strice ?

— Lăsîndu-l nemuls, în vacă.

foarte mult, determinînd uscarea treptată a organelor atacate și în cele din urmă, pieirea plantelor.

Din practică rezultă că cel mai eficace tratament pentru combaterea păduchilor țestoși este folosirea preparatului D.D.T., la care se adaugă săpun de rufe, petrol lampant și apă caldă. Iată cum se prepară : Se dizolvă mai întîi 80—100 grame săpun obișnuit de rufe în 10 litri de apă caldă. După aceea se pun 6—10 grame D.D.T. praf (concentrație de 100 la sută) în cea. 120—140 cm³ petrol lampant, se agită bine și se lasă să se depună. În continuare se decantează petrolul prin înălțarea produsului depus și se toarnă peste soluția caldă de săpun, agitîndu-se pînă la o emulsionare completă, adică pînă cînd la suprafață nu mai apare nici-o urmă de petrol.

Emulsia astfel preparată se poate păstra cîteva zile, dacă se așează într-un loc întunecos. Organele atacate ale plantelor se stropesc cu această emulsie prin pulverizarea cu o ceașcă, în orele din seară.

În cazul că nu dispunem de o pompă specială pentru stropit, spălăm fiecare ramură, frunză sau fruct în parte cu apă mulată în această soluție. Acest tratament trebuie repetat de 1—2 ori, la interval de 2—3 zile, asigurînd pătrunderea emulsiei în toate părțile plantei, pentru combaterea tuturor serilor de insecte, care apar între timp. Un astfel de tratament este deosebit de eficace și în combaterea păianjenului roșu, precum și a altor insecte.

Ing. I. ROVENȚA

Ciorbă de... cuiburi comestibile

În insula Ceylon și pe țărmurile Golfului Bengal trăiește o specie de lăstuni care clădesc vestitele cuiburi comestibile. Acestea sînt conținate din salivă groasă, cleioasă a păsărelelor, care se încheagă repede. Păsările încep prin a lipi din zbor un cocoloz de salivă pe o stîncă netedă. Apoi se instalează acolo și maresc treptat cuibul.

Recolta de cuiburi se strînge de cîteva ori pe an. Ele se mănîncă fierte în supă de pasăre sau de berbec.

Sofia BUCURESCU

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ — MERIDIANE

Se vorbește mult, în ultima vreme, despre „lucrarea minimă a solului”, „cultivarea fără arătură”, „însămînțarea directă”. Toate aceste formule, mai mult sau mai puțin bine definite, ilustrează aceeași tendință: reducerea lucrărilor culturale și punerea sub semnul întrebării a necesității de a lucra solul, de a întoarce brazda.

Este aceasta — afirmă inginerul agronom A. Recamier, într-un articol publicat de revista „Agricultura” — o adevărată revoluție pentru toți cei care au salutat, la vremea ei, tracțiunea mecanică pentru posibilitatea ce o oferea de a adânci aratul.

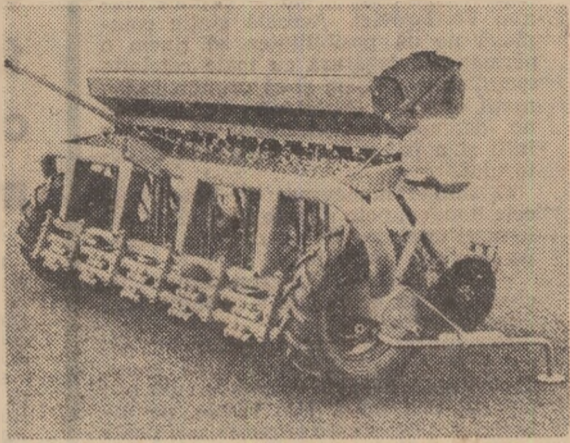
De astă dată e oare vorba despre o metodă determinată numai de nevoia permanentă de schimbare ori evoluția actuală se întemeiază pe o anumită logică?

În ce ne privește, credem că această evoluție e cu totul rațională. Ea a fost posibilă datorită apariției erbicidelor; din momentul în care îndemnităta culturilor putea fi asigurată altfel decât cu mijloace mecanice, una din funcțiile aratului a dispărut. De aici, până la a condamna operația în întregul ei nu a mai rămas decât un pas. Oricum, evoluția e certă și nu poate fi trecută sub tăcere. De altfel, un șir de comunicări prezentate la Academia de agricultură au atras atenția opiniei publice asupra importanței transformărilor care ar urma să intervină în tehnicile culturale.

Problema preocupă diverse grupuri de lucru, iar Comitetul de studii pentru cultivarea fără arătură a organizat o călătorie de documentare în vederea cunoașterii rezultatelor obținute în acest domeniu.

În continuarea expunerii sale, inginerul A. Recamier expune rezultatele principale ale acestei deplasări.

În regiunea vizitată se folosește o semănătoare cu discuri triple, care permite „însămînțarea directă”. Tehnica este simplă. Ea constă în distrugerea vegetației cu paraquat sau orice alt erbicid cu acțiune

Dispozitivul de „însămînțare directă”

OPINII DESPRE AGRICULTURA MODERNĂ

SEMĂNATUL cu sau fără arătură?

totală și rapidă, apoi însămînțarea și întreținerea culturii cu ajutorul erbicidelor specifice obișnuite.

Semănătoarea folosită în acest scop este o mașină obișnuită, al cărei organ de îngropare este constituit din discuri duble clasice. Un brăzdar circular vertical deschide solul înaintea organului însămînțător. Întregul dispozitiv este întărit și îngreuiat astfel încât să permită pătrunderea discurilor.

Terenurile vizitate, care ocupă o sută de hectare, nu se pretează la o comparație, deoarece loturi cultivate după metoda „clasică” nu există aproape deloc.

Discuția care a urmat deplasării în cîmp s-a purtat mai cu seamă în jurul unor dificultăți pe care le creează noua tehnică.

Aratul are, după cum se știe, rolul de a distruge buruienile, dar și de a introduce în sol îngrășămintele. Însămînțarea directă nu a-

sigură această funcție. Elementele mai puțin mobile, cum sînt acidul fosforic și potasiul, rămîn la suprafața solului. De altfel, toate măsurătorile efectuate în Franța și în alte țări au arătat o acumulare a acestor elemente în stratul superficial al solului. Această acumulare, care se manifestă concomitent cu sărăcirea straturilor subiacente, impune reconsiderarea mo-

dului de administrare a îngrășămintelor, mai ales atunci cînd operația se repetă pe aceleași terenuri.

Un specialist olandez, participant la dezbateri, a adus în discuție experiența dobîndită în țara sa, accentuînd asupra importanței îngrășămintelor verzi și a culturilor ascunse care fac posibilă, într-o anumită măsură, menținerea structurii solului.

Dezbaterile specialiștilor vor fi continuate. Una dintre reuniunile a căror organizare este prevăzută, are în vedere fertilizarea culturilor însămînțate „direct”, iar alta — rezistența lor la parazitism, în legătură cu această tehnică culturală.

Pentru moment se poate întocmi un bilanț al rezultatelor?

Agronomia — afirmă inginerul A. Recamier — nu este o știință a totului sau nimic, deciziile pe care le sugerează ea nu pot fi reduse, pur și simplu, la „da” sau „nu”, în ansamblul climă-sol-plantă, a cărui complexitate crește pe măsură ce cunoștințele noastre progresaază.

Totuși, cîteva date concludente au putut fi acumulate. Iată-le raportate la diverse aspecte ale tehnicii. Avantajele sînt notate cu semnul +.

Credem — conchide inginerul A. Recamier — că „însămînțarea directă” poate deveni un instrument prețios în mîna cultivatorilor cunoscători, cu condiția ca ea să fie adaptată fiecărui caz în parte. Însămînțarea „fără arătură” nu trebuie considerată un panaceu universal.

A. COSTA

	Însămînțare directă	Însămînțare cu arătură
Lupta împotriva buruienilor	—	+
Rezistența la eroziune (cu mulci)	+	—
Exces de tasare superficială	—	+
Arătură cu talpă	+	—
Pătrunderea rădăcinilor	?	?
Pătrunderea apei	—	+
Introducerea îngrășămintelor	—	+
Menținerea umidității superficiale	+	—
Stabilitatea structurii la suprafață	+	—
Stabilitatea structurii în profunzime	?	?
Respectarea epocilor optime	+	—
Economie de tracțiune	+	—
Economie de pesticide	—	+
Rentabilitatea operației	?	?

ORIZONTURI

PLANTELE MEDICINALE ÎN HRANA ANIMALELOR

Introducerea plantelor medicinale în rația vacilor a îmbunătățit simțitor calitatea laptelui și a derivatelor sale. Această constatare a fost făcută de un grup de specialiști cehoslovaci, care au studiat acțiunea preventivă și calitățile dietetice ale plantelor medicinale existente pe pășuni.

Dintre plantele medicinale folosite în farmaceutică, 38 de specii cresc pe pășuni și fînețe, 25 de specii pe cîmpii și margini de drumuri și 25 de specii în păduri.

În flora spontană a unor pășuni există 80 la sută plante care conțin fitoncide active, fapt care explică de ce starea sanitară a vitelor crescute pe asemenea pășuni este mai bună. Se recomandă ca acolo unde fînețele și pășunile nu conțin plante medicinale, acestea să fie introduse în hrană prin adaos.

TRATAREA GRIULUI PENTRU REZISTENȚA LA SECETA

Oamenii de știință australieni au întreprins interesantă experiențe pentru sporirea rezistenței griului la secetă. Recent s-au dat publicității rezultatele obținute prin tratarea semințelor cu apă distilată. Semințele de griu au fost ținute 24 de ore în apă distilată la temperatura de 20°C apoi au fost întinse în strat subțire și lăsate 6 ore să se usuce.

Efectul tratamentului este semnificativ: griul tratat a dat o producție cu 20 la sută mai mare decât martorul. Acest fapt este explicat prin dezvoltarea mai puternică a sistemului radicalar la plantele din sămînța tratată. În timpul perioadelor de secetă, reducerea conținutului relativ de apă al frunzelor s-a manifestat mai tîrziu la plantele provenite din sămînța tratată.

SOIURI NOI DE POMI FRUCTIFERI

Specialiștii bulgari au creat soiuri noi de pomi fructiferi valoroși. Pentru prima dată s-a obținut un soi de nuc extratimpuriu, cu fructe foarte mari, realizat din încrucișări. Noul soi „Plovdiski”, este rezistent la boli și dăunători și va fi extins în toate zonele favorabile.

Un alt rezultat al pomicultorilor bulgari este și noul soi de pierșic „Elinpelinka” realizat dintr-o mutație mugurală a soiului Hale. Noul soi este mai rezistent la intemperii și realizează fructe foarte mari (peste 200 g. în medie).

Tot prin mărirea deosebită a fructelor se evidențiază și noul soi de cîrșe „Hebros” obținut din încrucișarea soiului Hedelfinoer cu amestec de polen din soiurile „Cerna cdra” și „Unsprezece moi”.

BIOLOGIE CONTEMPORANĂ

Bagheta magică a geneticii

Doi oameni de știință englezi — A. Ede și J. T. Law — lucrînd în contul Centrului de cercetări avicole de la Edimburgh, au inițiat un interesant studiu cu privire la formarea organelor. Ei au folosit, în acest scop, un calculator electronic căruia i-au furnizat anumite elemente de bază aparținînd principiilor codului genetic și i-au cerut să indice cum au evoluat membrele vertebratelor în ultimele sute de milioane de ani, sub bagheta geneticii.

Ceea ce realizează calculatorul electronic este, după cum se știe, un șir de operații logice menite să dea răspuns la o anumită problemă. Nu e vorba, în nici un caz, de a obține copia fidelă a unui proces oarecare din natură, ci modelul său matematic.

În cursul experiențelor, cei doi cercetători au obținut, la un moment dat, modelul transformării unei labe cu cinci degete într-o... aripă înnotătoare de pește. Acest rezultat a fost interpretat ca imaginea răsturnată — și într-aceasta cu nimic mai puțin interesantă — a unei evoluții care a avut loc efectiv în natură, dar în sens invers. Rezultatul a confirmat — ceea ce e esențial — că această evoluție s-a produs în urma unei modificări genetice.

Contrar aparențelor, lucrările celor doi cercetători englezi au un scop practic cît se poate de bine definit: studierea posibilităților de a realiza mutații utile în organismul animalelor domestice, astfel încît ele să capete noi însușiri valoroase.

Este vorba, în esență, de o nouă încercare a omului de a prelua de la natură bagheta magică a geneticii și a o mînuși spre cel mai mare folos al său.

„Boala reanimării”

Prof. Vladimir Negovski a declarat în cadrul unui simpozion internațional, care a avut loc la Moscova, că după reînvierii omului sau animalului, care s-au aflat în starea morții clinice, cea mai mare dificultate o constituie combaterea „bolii organismului reanimat”. Această boală constituie un complex de semne care duc la un sfîrșit letal.

După cum au explicat specialiștii, cauza bolii respective este tulburarea bruscă a metabolismului. În cazurile cînd tulburarea metabolismului nu încetează după reanimarea activității cardiovasculare și recăpătarea respirației, apare „boala organismului reanimat”.

După părerea prof. Negovski, boala organismului reanimat se poate datora faptului că nu au fost luate la timp măsurile de reanimare, cum este, de pildă, nivelul insuficient al tensiunii arteriale. Omul de știință sovietic a declarat că printr-o terapie eficientă, procesele metabolice se echilibrează în decurs de 20 de zile după moartea clinică.

La animale, cu ajutorul circulației sanguine artificiale, reanimarea poate surveni la 15—18 minute după moartea clinică (în condițiile unei scăderi neînsemnate a temperaturii corpului).

Culturi legumicole protejate în R.P.D. Coreeană

AGRICULTURA PE GLOB

Grădini la minus 45 de grade

În stricte s-au produs în ultimele decenii câteva mari schimbări. Cea mai importantă dintre ele constă în strămutarea centrului său de greutate. Apelând puțin la istorie se poate vedea că mult timp ponderea cea mai mare în această ramură a avut-o regiunile din vestul și din sudul zonei europene Cîmpiile Ucrainei, Kubanul, regiunile Donului de mijloc și de sus, șesurile Volgăi au deținut supremația atât în producția de cereale, cât și în creșterea vitelor. Ar fi greșit să se creadă că astăzi aceste zone tradiționale și-au pierdut cumva importanța. Ele continuă să rămână mari furnizoare de grîne, carne lapte. Pe primul plan avansează însă tot mai mult Siberia. Resursele agricole ale acestui vast ținut sînt imense și abia estimările de dată mai recentă le-au putut dezvălui amploarea.

La Novosibirsk am stat de vorbă cu cîțiva specialiști, care ne-au relevat date edificatoare. Novosibirskul, Omskul, Tiumenul. Altaiul dispun de circa 7 milioane de hectare de pămînt propice culturii cerealelor Kuzbasul, care s-a făcut cunoscut prin industria sa grea și prin minele de cărbuni dispune de terenuri deosebit de favorabile culturii cartofilor. În Altai se acomodează bine culturile legumicole. Zabaikalul și toată porțiunea Orientului Îndepărtat — Amurul, Habarovskul, Primorskie, — aduc în circuitul productiv peste 5 milioane de hectare pe care se pot pune felurite plante, începînd cu grîul și terminînd cu culturile furajere. Planurile de stat ale U.R.S.S. consemnează alocarea unui volum de investiții în continuă creștere pentru dezvoltarea agriculturii siberiene. Care sînt efectele acestor investiții? Să încercăm să le descifrăm analizînd rezultatele sovhozului Cikskii din raionul Kociniovski. Dar, mai întîi să facem cunoștință cu Maxim Feodorovici Ziharov, inginer, candididat în științe economice, care conduce, această unitate de mai bine de un deceniu și jumătate. Amfitrionul nostru a vizitat România acum doi ani, s-a bucurat de o bună primire și lasă impresia că vrea, într-un fel, să se revanșeze.

— Ce doriți să aflați? — ne îmble el.
— Totul.
— Atunci s-o luăm metodic. Mai întîi, o explicație cu privire la numele puțin cam neobișnuit.
— Dacă credeți că e necesar...
— E, pentru că ne introduce în atmosfera Siberiei Cikskii a fost mai întîi doar Cik. Cînd în 1896 inginerul Garin Mihailovski, care conducea lucrările de construcții a cântier ferate transiberiene, a ajuns cu șantiernul în dreptul satului nostru, a avut de ales: ori pornea spre Tomsk și ne lăsa pe noi în izolare, ori se abătea puțin și ne înlesnea accesul la noua comunicație. El a optat pentru cea de-a doua variantă. Din această cauză a fost tras însă la răspundere. S-a ordonat o comisie imperială extraordinară care a pornit din îndepărtatul Petersburg să-l pedensească pe inginerul nedisciplinat. Slujbașii țarului i-au ascultat argumentele și în cele din urmă i-au dat dreptate. În amintirea acelei comisii, de la care s-au reținut doar inițialele titlaturii, punctul în dispută și deci și satul apropiat — satul nostru — s-au numit Cik. Natural, sovhozul a devenit Cikskii... Iată, așadar, cum am venit pe lume: printr-un accident.

— Care nu v-a purtat, după cite ne dăm seama, ghinion!
— Nici vorbă. Îndrăznesc să cred că sovhozul nostru e o unitate puternică. Mărturie stau nu numai diplomele care ni s-au atribuit de-a lungul anilor. Bilanțul pe această ultimă perioadă, defavorabil sub aspectul climei pentru întreaga noastră agricultură, este cea mai bună recomandare pentru noi.
— Nu cumva îl supraevaluați?
— Cîțuși de puțin. Avem o suprafață de 36000 ha de teren agricol. Nu vă mirați! Sînt pe aici sovhozuri care dispun de întinderi și mai mari. De exemplu, Teliinii... La noi raza teritoriului, dispus într-un cerc aproape perfect în jurul sediului, e de 75 km. La alții, de circa o sută... O treime din pămînturi se afectează în fiecare an cerealelor. Porumb pentru masă verde semănăm pe circa 2200 ha. În planul de cultură mai figurează grîul — cu 1000 ha, cartoful — cu circa 1500 ha, legumele — cu 700 ha.
— Grădini în Siberia!
— Da, cu toate că aici iarna tem-

NOTE DE DRUM DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

peratura ajunge la minus 45 de grade, îndrăznim să ne creăm propriile noastre grădini. Ne aflăm în zona orășenească. Trebuie să aprovizionăm piața. Nu se poate aduce totul cu avioanele din regiunile unde clima este mai dulce. Aceleași rațiuni ne-au determinat să dezvoltăm și zootehnia. Am pus accentul pe creșterea vitelor. Cornute marci. Avem o mază de 1600 vaci pentru lapte.

— Maxim Feodorovici, vorbeam de un bilanț...
— Vă cer scuze. Noi agricultorii sîntem ca miresela cînd ne pornim să ne lăudăm zestrea. Nu ne mai oprim. Iată, pe scurt, cum se înfățișează cifrele roadele acestui an: grîul — 1000 kg la hectar, porumbul furajer — 2,2 vagoane masă verde, cartoful — un vagon. La lapte, producția pe vacă furajată va atinge circa 3000 de litri. Cu acești indici am fost în măsură să acoperim în întregime cheltuielile și să dăm statului un beneficiu de 650 000 de ruble. Două sînt culturile care ridică semne de întrebare: grîul și cartoful. Prima a suferit din cauza lipsei de precipitații din lunile iunie și iulie, a doua de excesul de apă din a doua jumătate a lunii august. Aceasta e deocamdată Siberia: cu o mîină îți dă, cu alta îți ia.
— Presupun însă că încercați să-i forțați mina...
— E țelul nostru permanent. Despre aceasta însă vă veți convinge singur la fața locului. Să mergem să vă prezint gospodăria noastră.

Două mașini așteaptă afară gata de plecare. Înainte de a ne imbarca în ele, directorul ne roagă să-l însoțim pînă la dispoziție pentru a da cîteva dispoziții. Intrăm într-o încăpere largă, care seamănă cu centrele de conducere a zborului de pe aeroporturi. Inginerul Vladimir Tvetkov lucrează la unul din aparate.

— Tot ce vedeți aici, toate aparatele, sînt creația acestui om — explică Maxim Feodorovici. Această stație complexă ne dă posibilitatea să ținem o permanentă legătură cu toate celelalte secții, să le dirijăm și să primim informații operative. Altfel ne-ar fi greu să ne descurcăm. Conectează-mi secțiile întîi și a patra — se adresează directorului.

O simplă manevrare de butoane și cele două puncte situate la zeci de kilometri unul de celălalt răspund aproape simultan „prezent”.

— Trec pe la voi într-un ceas, să fie cineva să ne primească — anunță Maxim Feodorovici.

Pornim pe un drum de țară printr-un cîmp de cartofi. Undeva, lîngă șosea, două brigăzi de fete scot tuberculii și-i pun în saci mari. Mai încolo, pe întinderea netedă care sfirșește sub poala pădurii, mai multe tractoare dau sub brazdă o țelină de lucernă. În dreapta noastră, pe pășunea acoperită de otavă, zărim un tabun de cai, adevărată raritate astăzi în Siberia. În stînga, lîngă un pilc de ploi tineri, s-au oprit cîteva căruțe. După ploile abundente, care au ținut toată săptămîna din urmă, drumul s-a zvîntat. Într-un ceas sîntem la secția întîi.

Ne aflăm la mijlocul lui septembrie, vremea s-a răcit pînă la aproape zero grade, dar recoltatul grîului nu s-a terminat. De pe lanurile unde combinele dau gata postată după postată, vin într-una camioane pline. Intră în ograda în care am pătruns și noi și își descarcă povara direct pe pămînt. Grîul este uscat, vînturare și calibrare. Clădirile, care ne înconjoară, adăpostesc utilaje speciale pentru executarea acestor tehnologii. Maxim Feodorovici ne dă cîteva detalii privind cultura ca atare. Grîul mai este încă un fel de trufandă în agricultura Siberiei. El s-a extins masiv abia în ultimele decenii. Gerurile mari exclud de facto adoptarea soiurilor obișnuite de toamnă. Se seamănă numai grîu de primăvară. Cercetătorii de la Stațiunea experimentală din Saratov au lucrat ani și ani pentru a crea soiuri care să poată înfrunta condițiile aspre ale țîntului. Agrobiologul Valentina Nikolaevna Mamontova a realizat în cele din urmă soiul Sartovskaia 20, pentru care i s-a acordat Premiul Lenin și care se simte în Siberia la el acasă.

Țirziu după amiază, revenim la sediul sovhozului Cikskii. La o ceașcă de ceai, Maxim Feodorovici continuă să ne povestească despre unitatea sa. Încă de acum doi ani, sovhozul a fost cuprins într-un proces de specializare. În același timp întreaga lui activitate economică a fost organizată pe principiul gestiunii proprii. Cu toate condițiile vitrege, acest sistem s-a dovedit viabil, lucru pe care-l reflectă, în modul cel mai convingător, beneficiile obținute.

Sovhozul întreține bune relații de colaborare cu unitățile de cercetare. Institutul de mecanizare din Tomsk a întreprins aici o acțiune complexă vizînd optimizarea utilizării diverselor mașini și utilaje. Specialiștii din Novosibirsk au ajutat la alcătuirea planului de dezvoltare pe perioada 1970—1975. Amelioratorii au obținut dreptul de a folosi în exclusivitate anumite suprafețe pentru încercarea unor soiuri noi de cartof și ovăz.

În vastul panoramic al agriculturii sovietice. Siberia aduce o notă de prospețime și vigoare. Utilizarea marilor rezerve de care dispune la acest capitol se află însă abia la început.

Ion PAVELESCU

„EUROPA VERDE“ față-n față cu problemele monetare

După devalorizarea francului francez o nouă măsură economică, de data aceasta de cealaltă parte a Rinului, a zguduit serios sistemul comun de prețuri agricole în Comunitatea Economică Europeană.

Devalorizarea francului a împărțit C.E.E. în două piețe agrare diferite: piața franceză, cu prețuri mai ridicate și piața celorlalți cinci parteneri, cu prețuri fixate în virtutea regulamentelor în vigoare. Dar, procesul de fărîmîtare a Pieței comune nu s-a oprit aici. Reevaluarea mărcii vest-germane, care a intrat în vigoare luna trecută, a determinat o nouă împărțire a pieței agrare. Pe de o parte R. F. a Germaniei cu prețuri mai mici, iar pe de altă parte Italia și țările Beneluxului cu prețurile stabilite prin acordurile comunitare.

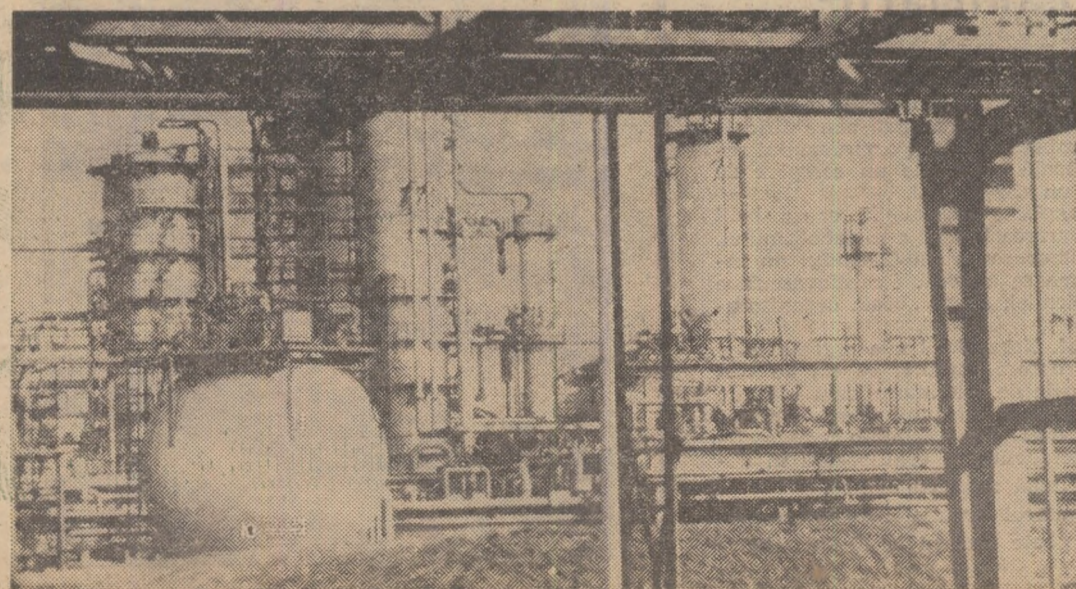
La baza sistemului de prețuri agrare stă așa-numita „unitate de calcul”, o unitate monetară fictivă, care are teoretic aur ca și dolarul, denumirea de „dolar” fiind doar ajutorul acestui „dolar” fixate prețurile pentru toate cele șase țări ale C.E.E. Agriculții cum e și firesc, plăc în monede naționale. Aceasta înseamnă că odată cu schimbarea cursului extern al monedei în una din țările membre ale Pieței comune, venitul agricultorilor se micșorează sau se mărește corespunzător cu scăderea sau ridicarea valorii monedei respective. În același timp, o astfel de schimbare a parității duce, în cazul devalorizării, cum s-a întîmplat în Franța, la menținerea prețurilor interne, dar la o schimbare a raporturilor în comerțul intercomunitar. Pentru a se înlătura aceste efecte și a se stabili echilibrul trebuie ca în celelalte țări comunitare să se ia măsuri care să anuleze avantajele și dezavantajele create de fluctuațiile monetare. În cazul Germaniei occidentale, reevaluarea înseamnă scăderea prețurilor la produsele agricole portate și, concomitent, creșterea capacității competiției față de autohtone. În consecință, valoarea mărcii vest-germane a scăzut și valoarea francului a crescut, răsturnat echilibrul și creșterea cu atîtea eforturi.

Schimbările de prețuri au fost primite de agricultorii unor state membre ale Pieței comune cu profunde nemulțumiri, de altfel lesne de înțeles. Atunci cînd s-a creat sistemul „dolarului verde” se credea că se fixează un cadru în care „evenimentele” valutare vor deveni imposibile. „Dolarul verde” era privit de cei care l-au imaginat ca un motor pentru integrarea economică și valutară a Pieței comune. Dar pînă la urmă toate acestea s-au dovedit greșeli de calcul.

Cine suportă, însă, consecințele acestor greșeli? Ziarul vest-german „Die Welt” recunoștea că prețul „unificării” Europei occidentale trebuie să-l plătească țărăniile și este vorba de soarta a 10 milioane de agricultori, care trebuie să înfrunte mereu valorile experienței comunitare. Cu îngrijorare, „Die Welt” avertiza că în cazul în care nu se iau măsuri „situația va antrena deznădejdea și radicalizarea agricultorilor cu urmări sociale și politice”.

Responsabilii Pieței comune agricole așteptau foarte mult de la recenta reuniune a miniștrilor de finanțe și ai agriculturii întruniți la Luxemburg. Dar nici cu acest prilej nu s-a reușit să se ajungă la un acord definitiv cu privire la măsurile ce ar trebui adoptate pentru prevenirea consecințelor reevaluării mărcii vest-germane asupra Pieței comune agricole. La Luxemburg, Consiliul ministerial a hotărît doar să mențină pentru încă șase săptămîni mecanismul actual de taxe asupra importurilor principalelor produse agricole în R. F. a Germaniei și compensații pentru exportatorii vest-germani. Vor urma noi elaborări de măsuri, noi tratative, deoarece Piața comună agrară, așa cum apreciază unii observatori, trebuie să ia drumul de la început. Dacă pînă înaintea devalorizării francului francez și reevaluării mărcii vest-germane drumul s-a dovedit deosebit de spinos, de data aceasta el va avea și mai multe obstacole.

A. DUMITRESCU

Odată cu intrarea în funcțiune, Uzina de prelucrare a țîțeiului din Schwedt/Oder (R. D. Germană) va prelucra anual aproximativ 8 milioane de tone de materie primă. Treptat, uzina urmează să-și lărgească producția de îngrășăminte, mase plastice, fibre sintetice, cauciuc sintetic